

שבועון ידיעות אחרונות

וזמנסואשתהיהללהבו לעיני
כלביתאשראל בכל מסעדות

ויקרא

איור לפתיחת
ספר ויקרא, מתוך
"תנ"ך ליסבון",
1482.
דב גנחובסקי על
גילגולי התנ"ך
הזה, שיצא
בימים אלה
במהדורה
מצולמת אמנותית

הנס שטרן,
התכשיטן של
העולם • שושנה חן
50 שנה להסכם
מיוכן • בן עמי
פיינגולד
בני קצובר
אחרי התאונה
• ענת טל שיד
אימברמן, "לא שם
זין", עוזב להוליווד
• ירמי עמיר

אשדוד לאשל
פיטורים ב"סנפרוסט"
מיושם מאוס ב"אקדמיה"
מיושם מאוס ב"אקדמיה"

גבינה לבנה
חצי שמנה עם פירות
5% שומן

סבינא

רכיבים: גבינה
יוגורט, פירות (תות/שדה), סוכר, שמנת, חלב
כשר בהשגחת הרבנות
מיוצר ע"י מחלקת

הנחלת

הכשרות

קמפין

8 7 6 5

מחפש	מחפש	מחפש	מחפש
פתרון	פתרון	פתרון	פתרון
עוד לפני	בניירות	להכנסה	לטווח
הפדיון	ערך	שוטפת	אחון

הבינלאומי מציע לך השקעה
ריבית עד ליום הפדיון במבצע
"אוצר משופר" והלוואה בריבית
מופחתת לאפיקי השקעה
אחרים.

הבינלאומי מציע לך השקעה
בניחות ערך בעמלה מופחתת
ורכישת קרנות נאמנות בשער
חוספה מופחת.

הבינלאומי מציע לך הכנסה
שוטפת צמודה לחלוץ או למדד,
לפי בחירתך, או הכנסה שוטפת
בזמן נאמנות "מעין".

הבינלאומי מציע לך השקעה
במסלולי צמודים למדד, במבצע
חודשיים הנותנים לך עד 106%
מריבית המכר הנקבעת ע"י בנק
ישראל, ומקטינה לך ריבית
מינימלית גבוהה. ריבית של מליון
לכל תקופה שאתה בוחר.

4 3 2 1

מחפש	מחפש	מחפש	מחפש
פתרון	פתרון	פתרון	פתרון
לפיחות	לאינפלציה	לפיחות	לאינפלציה
ולפיחות	ולפיחות	ולפיחות	ולפיחות

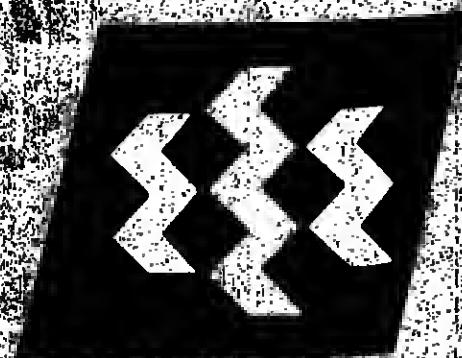
הבינלאומי מציע לך תשואה
גבוהה במיוחד בתכניות חסכון
צמודות למדד, לתקופה של שנתיים
או שלוש שנים.

הבינלאומי מציע לך תוכניות
חסכון צמודות לחלוץ בריבית
שנתית העולה ב-1.625% על
הריבית הנקבעת ע"י האוצר.

הבינלאומי מציע לך תוכנית חסכון
"ברירה" עד דולר מדד, במבצע
"אוצר משופר" הנותן לך ריבית
שנתית צמודה עד 3.25%
במסלול צמוד מדד ו-1.625%
ריבית לשנה מעל לריבית הנקבעת
ע"י האוצר במסלול צמוד דולר.

בבינלאומי יש פתרונות לבנקאיות כבר מהיום!

אתה יכול להרוויח
מפדיון המניות הבנקאיות
- עם "סל" האפשרויות
של הבינלאומי.

הבנק הבינלאומי הראשון יוצא מהכלל.

פרטים נוספים והצעות נוספות בסניפי הבנק הבינלאומי הראשון. בסניפי בנק פועלי אגודת ישראל
ובמוקד מידע סלפוני: 03-636551, 03-636281 בימים א'-ה' בשעות 08:00-18:00.

22

פאני ליוביץ

החיים לא פיקו אותה בתפקידים רבים. מי שראה אותה בתפקיד הסבתא המטורפת ב'בית ברנדה אלבה' בקאמרי, תפס מה פיספסו עמואל בריקדמא

24

תנ"ך ליסבון

בעזרת מהדורה מצולמת, יובל כל אחד לרכוש עותק של ספר נדיר זה, שיצא לאור לראשונה לפני 500 שנה • דב גיחובסקי

26

הסכם מיזבן

היום לפני 50 שנה החמו ראש ממשלת בריטניה צ'מברלין והיטלר על הסכם מיזבן. היטלר הונה את כלם, צ'מברלין חשב שהביא שלום לעולם • בן עמי פינגולד

31

איחוד משפחות

זיווג אדם קיבלה אישור בגישה לעיר נדחת בקווקז. כדי להשתתף בחגיגת נישואין משפחתיות יהודים באירשם • נח קליג

34

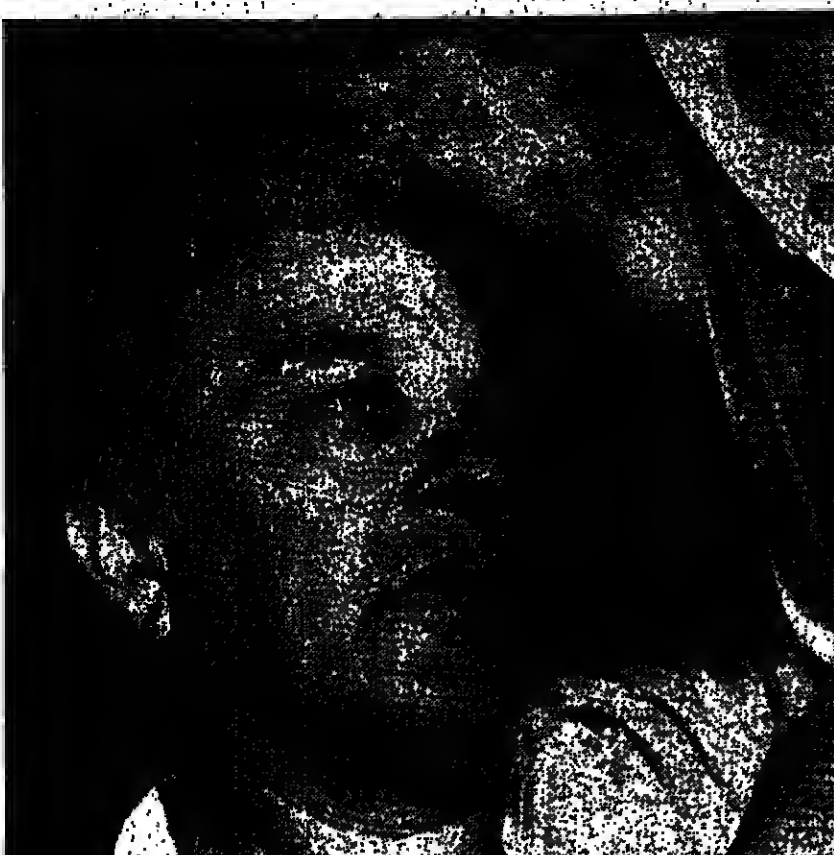
בחזרה לצפת

שוב אפשר לעשות נופש בצפת. לפני הסיכומים הרשמיים, יש עליה של כ-80 אחוז בתמונת המלוות • שלמה פפירבלט

36

ה. שפרן

הנס שטרן, מלך אבני החן, בביקור בישראל. באוסף הפרטי יש לו אבנים שמעולם לא שמעת עליהם • שושנה חן

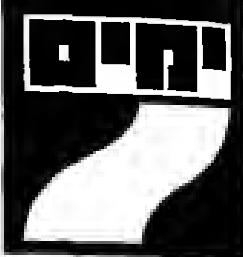
שמואל אימברמן. תצלום: אסנת קרסנוסקי. מדובר באחד מבמאי הקולנוע הנודעים והוותיקים בארץ. מעולם לא היה מהוסר עבודה

פאני ליוביץ. תצלום: מיכל הימן. היתה עשויה מהחומר הקשה. יקוב הפרינציפ את ההר. תראו בצילומים

בני קצובר. תצלום: שלום בריטל. יודע שהיתה האונה קשה, אולם על נסיבותיה אין מדברים עימו

8

אשדוד עכשיו

עד יום שלשי השבוע, צריבים להגיע להסכם בקשר למפורטי טפודסט. קשיים באקרילן. דיוכות כמו לפני פיצץ • יוחם ראובני

10

נשבר לו

הנס "לא שם זין" לא זכה באוסף הישראלי. הבימאי שמואל אימברמן הולך להוליווד • יומי עמיר

14

מה מצבנו?

סאן המציעה, בהמישה בספטמבר, ביקור מאשפז באותה מלוקה. מדעי, אבו חצירא, ורכים אחרים מתקשרים לשאול לשלמו • ענת טל-שייך

16

שרון באושוויץ

הנבר אריאל שרון מול העדויות האלמות של השואה. ביקור נמלכתי, חווייה פרטית • אורי דן

19

שיאן ביזנס

זוג צעיר, יהודי, אמריקני, עשיר, שובנו להביא לישראל את עולם האינטרנט הבינלאומי. ציונות ועסקים • גלדי גיר-מוס

כשאני חושב על כלכלה אני חושב עליך.

העשרון הדד לכדיצת דוד

לפני ארבע שנים הבטחנו לך שטרון האינפלציה יסתיים. הבטחנו וקיימנו.

חובלנו את המשק ליציבות. נוביל אותו גם לצמחה.

חמערך יחתום על אמנה כלכלית בין כל גרמי המשק - הממשלה, החסתרדות והמעסיקים. האמנה תבטיח את יציבות המשק, את השקט הנפשי שלך ותביא לצמיחה.

ב-1 בנובמבר נוכל לסרוך יחד לדרך כלכלית חדשה, שתחזיר לך את האווה בישראל שלך.

הכלכלה נועדה לשרת את האדם. לא להיפך.

כשאני חושב על כלכלה אני חושב על המצב הכלכלי שלך. כלכלה, בעיני, היא גם מקום העבודה שלך וגובת השכר שלך. כלכלה היא ההישגים וחתנאים שאליהם הגעת בשנים של מאמץ ועבודה.

כדי שחישגים האלה ישמרו יש צורך בכלכלה יציבה. כדי לשפר את התנאים ולהבטיח את עתידך הכלכלי ואת עתיד המדינה, צריך לפרוץ קדימה לצמיחה.

רוח רעה עברה

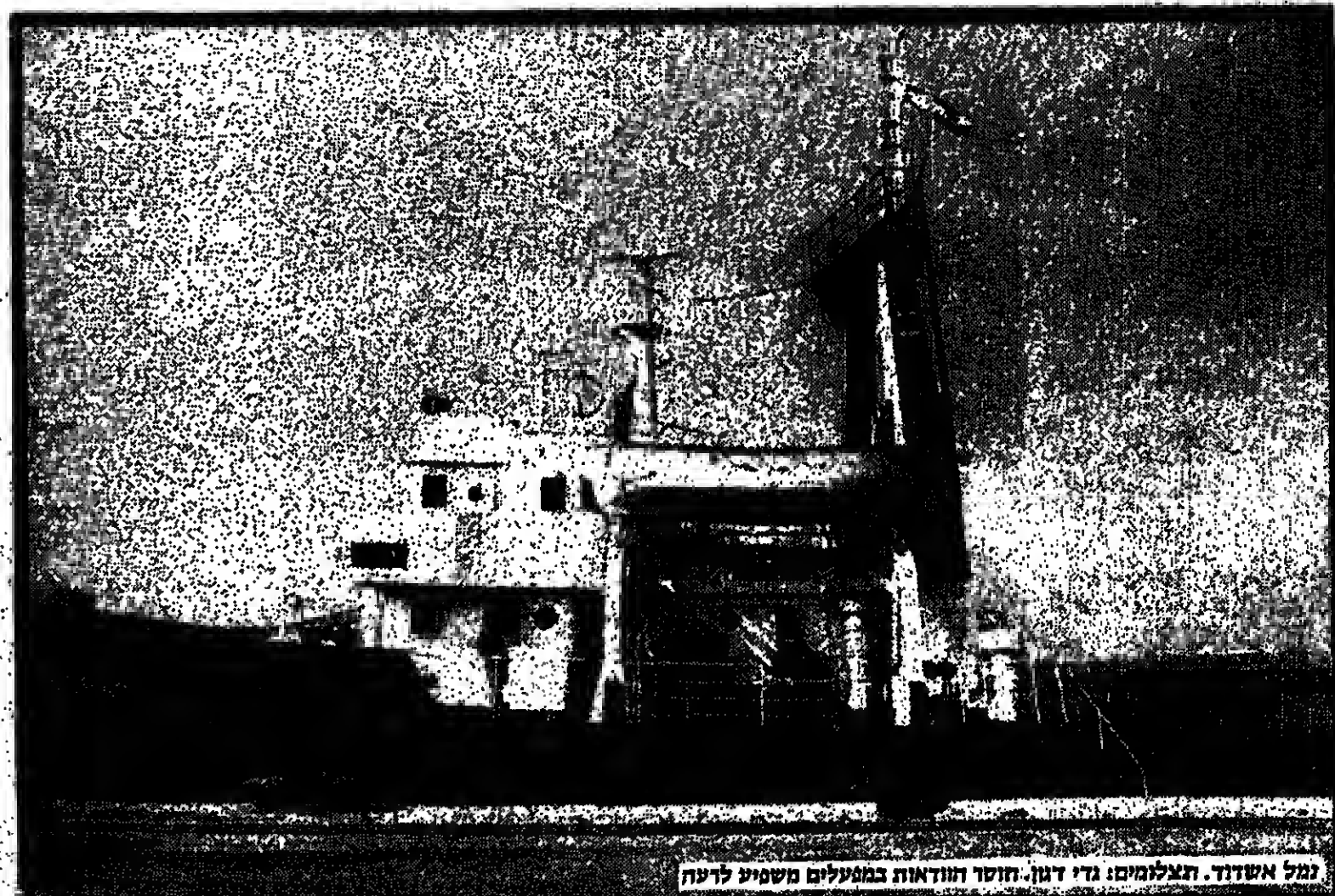
ערב יום הכיפורים היה גרם שהכל יתחד על עצמו. הרוח רעה שוב כבדה את הארץ כולה. ואשר ידעת לארץ שבתות. עיר הגל הווא, המעולה כעיר הפיתוח, שאין לה שום חוב כלפי איש, סתהלת בדרך כלל בשקט. אנשים עובדים, מרקאים ורומנים, גרועים סמנה רץ לבנסת. חיים שבהם הגיעו הנדונים, שנות ה'80, נחמקו בהתנגדות ובאיבה, חלפו.

אכל היא הדאחה לארץ כולה שהיא ידעת להחלם. כימי של יהושע פרץ, מנהיג מועלים שלא הוסיף עוד כמותו באן, היו הקרבות הנדונים. פרץ והמסר. יהודה בן דוד, עשר שנים מובד מועצת המועלים, שופלואר, פחות כאריוסאטי. אבל אני מגיח של העניין הזה היו חלבים איתו, חוססים בנישים ומקמים קול צעקה, היום סנפורסט מדר אתה.

מה היה בסנפורסט. המנהל, אבי מרגלית, החליט למטר 27 עובדים, מהם וחוקים, אס הוא רוצה לחסור, למה הוא בנה שער

במועצת המועלים. רוצים ליצור חקרים של פיטור עובדים בלי פיצויים מוגדלים, כאילו אין הבדל בין מפעל ספציות ובין מפעל כושל. אם כלל ישיבו אותנו סה, ההסתדרות צריכה לסגור את החנות. מאז נבנסתי לתפקיד, רציתי להודיר את אשרור מהירי של המאכס האלימים כחוס יחסי העבודה. שהכל יזה שס. אם סרובר במפעל שסובל מבעיות, אנתו סחושכים. אבל במפעל חוזר, לא ניסח.

פאטאם אנתו שומעים קול של תרגול. קול התרגול בא משרידי המעברה, מאחורי בית המועצה. רוב בתי המעברה נחשקו ועבשו יו שם שס ויק, יקר, ישר. אבל באחר הבחיים הקסנים נשאר תרגול. והוא קורא פעם, סעמים. מועצת סקונדון ינהג כך כלפי העובדים שלי, מססיד בן הרוש. יש באשרור מפעלים שהייצור בהם נפגע סתוצה מסמיס וכל של צרבים, הלבונו לקראתם. הסבסי המעברה חוקפא. אבל סנפורסט הוא רחוק, וזה בוכות העובדים. סה הוא רוצה אפר לי אחר המקריבים להנהלה. שהמפעל יישאר סגור שלושה

מכל אשרור. תצלומים: גדי דגן. חוסר תודעות במפעלים משמיע לדעה

בניסח שעלה 40 אלף דולר ולמה הוא הביא את האכנסים בבס, שישלים למאכנסים ולבנסים של המאכנסים. יבול וזה לשלם פצויים מוגדלים לכל ה'27 איש, ושלוש על ישראלי.

אני לא ידע מה הגירסה של מרגלית. כי לא שמעתי את הגירסה של מרגלית. נבנסתי לאוראי עליו, עשה לו. אני מבקש אותה. אחר, רציני, מנחם מרוב רצינות, כי מה בבר, המשפט היה איסור חמור. במשך שבועיים הסתגר אבי מרגלית בכה. מוקד מאכנסים לירקות של סנפורסט היה טעם מר, מר מאוד.

הו ענין עקרוני, אפר לי יהודה בן הרוש, ב'18 בספטמבר, חיים האחרון של השביתה. כאשר היכדו, הוא לא ידע עוה יחיה היום האחרון של השביתה. ישנו כחורו

הנעתי לאשרור בשבע בוקר, נסעתי למל. באותו יום פתחה ענת יצא הדיים. לא היו חילות הדיים במל. אם היו חילות הדיים, אני מגיח שחלל במל. אם היו חילות עכרתי במל הזה. במועצה נבנסתי. פעם היה לי מבסיד קשר נעמרוני בקשר עם המפעלים. על האוביות. אבנתי את שסות האוביות. זה היה לפני שאני נסעתי למחנה. והאוביות היו בשלבי המרקים. והאוביות היו תפוחים וירי של הנגלים. כל הית ביח היה המרקים. ואשר נסעתי למחנה, הישער שס את היריות האלה, של המרקים. תגלים ושל המרקים.

הסעניו מכולה. כמעט כמו בקסן לי מוסבר, או כמו בסר של מרדכי דייוויד. שרד ענן סריאליסטי. מכולות עולה כחאלי. מכוניות חרישות, פלונות. שיכבה רקע של אפר, חקסן וכן הושר. כל אפר סרובר האשכל.

נענעו לאשרור ב'14, כאשר ענן אף חנפל. לא היו אוביות ולא היו חילות. חיל הכנסה של נפל. הנענו לשם בליית מכל יחיה המוכית השחורה, צ'18, צלחה בריח. מוקד מרובי. מרגלית. הנגליס. ענן הוא עכשו ערד. רין. גששו אתו. בית המושב. בשלכתי לשמור את הדיים. נסעסס נגר סנפורסט.

עכשיו מחדים ב'אקרילן'. העובדים הוצאו לחופשה מאונס, לא בטוח אם יפתחו שוב • האם זה מתחיל כבר עכשיו, לפני הבחירות

עונת התיור הסתיימה ו'27 פועלי "סנפורסט" קיבלו מכתבי פיטורין. אשדוד עמדה לחזור לימי יהושע פרץ

חשבתה סנפורסט. התנהלה הביאה 50 כירונים של חברת אנשור

בית משפט. שני בנורים מוכרים באוקוס, אחר סהם משכס את אפר, רעיה, או אחר, משפחה צעקה.

חשופט מהעיתונות. לבאח מן האולם. זה רין שנגבה. ליד בית חסברות. בשיעורים הינו מתבבלים בלחות. לא הינו מתבבלים בלח. מה שכתבו חמורים על הלוח. וזה מושפס חוקס. מה שראינו בבית חסברות. וזה מושפס כי מה שנאמר.

עובדי רחם נסעו את העצים. עכשו העצים נבחים. ולא רחם את בית המשפט. כי שאלה ערד איו. את העצים וכן נבכים שחיים במסע. ולא יפולנו לחתוכא ביניהם. כי לקסן סגיטה חששו שראו את השס. בית חסר. וישוה יבוא. עכשו העצים נבחים ורס כשאלה מוקד. ממש מתקרב אלנו וראו בית משפט. ששדים ב'רדום של

יהודה בן הרוש, מזכיר מועצת המועלים: "אם קונצרו בלל ישיבו אותנו פה, ההסתדרות צריכה לסגור את החנות"

המחירי בתל אביב, תביעה לסגור את המפעל. "אז זה גיצחון" אני שואל.

ב'דוראי שוה גיצחון. הרי סותחים את המפעל.

ל'המטריס'.

לא התנגדו לפיטורים. עד ה'4 באוקטובר הם עובדים לכל רדו. נהג משא וסותן על גובה הפיצויים שלהם. זה בפידוש גיצחון.

יכול להיות שוה גיצחון, אבל בן הרוש נשאר רדון. הוא קובע פגישה עם כל מוכירי מעצות המועלים, שבתחומם יש מפעלים של כלל.

באשרור יש לכלל עוד שלושה סטעלים: אקרילן (200 עובדים), אובסייו קומרס (50 עובדים), צבני רוסס צח (50 עובדים). והרעה שנשבה בסנפורסט, הירח הקה שבהא מאולס. חוקפאה המרדניים, נגעה נמ בספעל אקרילן הסמור.

באקרילן מייצרים חוסים סיתמסיים. עיסה של חומר לך, נוסעת בתעלות של חומצה, נלשתה על גלילים חמים, מופרדת והופכת לחוסים. שוט רכד לא קודה. במשך שעות רבות של משרת עבודה, שוט רכד לא קודה. בתהלה מחפלאים על הקסם הזה. איד יוצאים חוסים מאכקה, ואחר כך לא מתפלאים עוד.

ב'19 בספטמבר, יצאו כל עובדי אקרילן לחופשה מאונס, עד ה'4 באוקטובר. והנהלה מיסרו לי, הוציאה סחורה למחסנים בחץ. בדיק בפי שהיה במקרה של סנפורסט. כאילו יש בוחנה לסגור, להשכית, לא לפתוח עוד.

הרות הדעה מסנפורסט השאירה אחריה ראנה וסור. הוועד ניהל רישום של העובדים אשר ההייצבו במפעל כעת השכיחה. אפר לי אחר העובדים בסנפורסט. "אולי על אלה של התייצבו, הוועד לא ינן באשר כל זה יתחדש".

באקרילן, רק העיסה נומעת בבסחה בתעלות שלה העובדים אינם ממוחים, שלא יקרה אצלם מה שקרה בסנפורסט. בן, אולי לא למני הבחירות. ה'4 באוקטובר, ואירי מפרד.

למה אני אומר, שבכית המשפט זה היה סנפורסט נגר סנפורסט. לפני פחות משנה, הסנימו ועד העובדים מועצת הסועלים, לארנון מרדש של המפעל. 50 איש פוטר. מקרים ומנהלים עברו הסכה לייצור. מועצת המועלים הרא לא נגר סנפורסט, גם סנפורסט הוא לא נגר המועלים של סנפורסט.

כבר לפני חמש שנים, קנע חסר של העובדים, כי ניכרת למעשה, הקפאה מחלשת בסיתות התעשייה, אין התחבה מפעלים ואין תקנות מפעלים חרישים. זה נמשך כך עד היום. האנשים שעובדים בסנפורסט לא יכולים ללכת לשום מקום אחר, כי אין עובדים מקום אחר. וגם סנפורסט לא יכול לעבוד למקום אחר.

ולכן זה היה סנפורסט נגר סנפורסט. העובדים והמנהל, המנר כחירי, מעבר למאכנסים, הם ההווה של היד הזה. הם חיים שלה. ובכל פעם שאני הולך באשרור, אני הולך בתוך חיים האלה, החיים שלי.

אני יודד למרוב ב' בית הקפה סן רמו, שהיו לו חלונות כבדים, ובפנים שחוקי קלפים ובעינינו הנערים בחורשה הגירסה שולל בית הספר, עשו שם כל מיני רדבים, שלא ייעשו, הפך למאפיית באגנסים.

בסוק התרגולות קנו תרגולות לית כפרד. התרגולות לבנות, כדעוה בתוך אבנים של פלסטיק צבעוני. הם לך, הן כמס לא וות. אולי הן יודעות שוה חלכות לחדשה. אולי הן אפילו יודעות שוה חלכות לחדת כפרות. אבל מה זה איכפת לך.

ומכר. א' קולנוע רדון חסר, למשל הרבה זמן עבר מאז שהא גרף עשר שנים. והוא עומד בשיממון שלו. כלל מרכז סמור, א' כמו מצע גדול ושחור. כמו אשדודים ריא באלם רדון את הגנת התיאטרון והאשונה בחייהם. את חקסן הראשון בחייהם. הרבה אנשים נכלו את, וקולנוע עומד שם שחור. ליד בוק לאומי מציעים לי דולרים שחורים. מוצאים את המרנא בלחות אדומה, דולרים שחורים, קולנוע שחור.

אני שאלתי מין תפוחים בספר דן, שחמיר קראנו לו פינקי, וכו. קריין עומד פינקי התנגדי. חקסן, וכוס המין מלאה ובכונות. חכונות, מביט, געשים. אבל מה נעשה מוכונות.

למרות חקשיו של חקסן, חקשיו של הגל והא, חקשיו של ארי ומחבר סחורה מקב לחלון שם ערין לא סלל הכביש המחיר המוכנס, חקשיו של המוח, חקשיו של חקסן. ככר את חלל בצבע של אגרה, אני אומר, אשרור מון אפר.

ועל רקע זה אני מבקש מבן הרוש ומרגלית ומפרס ומניסים ומשפיר ומגנר, בנק ישראל ומנהלים ראשיים, אל ותנו לך ליפול.

ל'המטריס'.

מפעם לפעם מגיע לי...

מפעם לפעם אני מרשה לעצמי משהו מיוחד.
בזו קטן למשל.
אני מדליק לי קנש ונהנה מהשילוב הנפלא
של רעננות ושעם עדין. נקי ורך.
ושעם ומיוחד של תערוכת הטבק האמריקאית
פילטרי המיונייטס המפורסם. קנש.
מפעם לפעם מגיע לי.

מפעל המיס

גרדו הישיר און

המכירת בפנים

עשרות מכוניות פיאט "און" 89 בהגרלת חיש גא "און"

יוחר מ-750,000 פרסים כספיים

חדש

הכי משתלם לגד הישיר שח

אזהרה: משרד הבריאות קובע כי - העישון מזיק לבריאות

מכירת און

למעט ריווח על פגיעות מנימיות קשות. פרום גסר שמר בקצות על צינעת הפנינים קצובר.

גסר היה, כך סיפר, סטאור צעיר בדרסה, בשיטון נורע בבנסת. הוא נטל רגישות רס מכרנדיון. פולה היה בחרו של כרגוריון, לא זה ממנו, והקפידה שאיש לא יכנס ושחילת תישאר נעולה. נשמעה נקדשה על הדלת, עמד שם יוסף בורג, מנשק וגבוש. אפשר שאל בורג. אי אפשר, השיבה פולה. והוא, ביריש עסיסית, אמר לה: אבל כאחי במיוחד מארגניטנה. באמת, ענתה פולה באוזה שפה, ובי ביקשתי מסך לבוא.

בני קצובר הוא מועמד מספר 6 בשימת התחיה לבנסת. הבחירות ייערכו בעוד 32 יום. לפי גישה המנוגדת לזו של פרום, גסר, הכחשים ובאים לרעת מה מצבו. בערב ביפורים היה אצלו ח"ב גרשון שפם. קצובר אינו ממוגל לרבר, בגלל צינוריה התגשמה המוכרת לגיונו, אבל הוא יכול לבנות. איזה

הרצה פרום, בפציעתם של אחרים, בפצוצי 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

מעט יודע על דיו הפרסיים, את משפחתו סילמל באוהלים ובקדוואנים בבזב ובגשם, ומאו הוא שומר עליה בקונכיה, לא מניח להתקרב לאשחו ולשבעת ילדיו. ביחו כאלון מורה, קטן ונצנע מרוב בתי הישוב. הוא עצמו, מעולם לא קילף מעליו את המעטת הנקדשה.

מרבר על ערבים מסרות, הגשמה ועשייה, אי פעם לא יציר הרגשות, חשבת, חששה. עור כילוחו היה בות עקשן וכלתי

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

מעט יודע על דיו הפרסיים, את משפחתו סילמל באוהלים ובקדוואנים בבזב ובגשם, ומאו הוא שומר עליה בקונכיה, לא מניח להתקרב לאשחו ולשבעת ילדיו. ביחו כאלון מורה, קטן ונצנע מרוב בתי הישוב. הוא עצמו, מעולם לא קילף מעליו את המעטת הנקדשה.

מרבר על ערבים מסרות, הגשמה ועשייה, אי פעם לא יציר הרגשות, חשבת, חששה. עור כילוחו היה בות עקשן וכלתי

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

מעט יודע על דיו הפרסיים, את משפחתו סילמל באוהלים ובקדוואנים בבזב ובגשם, ומאו הוא שומר עליה בקונכיה, לא מניח להתקרב לאשחו ולשבעת ילדיו. ביחו כאלון מורה, קטן ונצנע מרוב בתי הישוב. הוא עצמו, מעולם לא קילף מעליו את המעטת הנקדשה.

מרבר על ערבים מסרות, הגשמה ועשייה, אי פעם לא יציר הרגשות, חשבת, חששה. עור כילוחו היה בות עקשן וכלתי

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

בני קצובר,

ביתו ובני קצובר בהצגת 'חבלי משיח', תיאטרון הקאמרי. תצלום: אסף מוקר

מועמד מספר 6 ברשימת התחיה לכנסת שוכב בחדר גדול ב.בייליסון, מופרד במחיצות זכוכית, מחובר למכונות הנשמה, מוזן באינבוזיה • הבחירות בעוד 32 יום. הבוחרים זכאים לדעת מה מצבו

פלא, כתב לשפם, באותיות גדולות כחולות, אני לא מבין איך יצאתי מה. בערב הזה, מהיפויים את מצעתי, מנקים את גוש. אחות מגביהת את כירי. והא חצי שוכב, חצי יושב. הוא יודע שחיה תאונה קשה, אולם על גיביותיו אין מרברים עימו. עשרות מבקרים מגיעים מדי יום לקומה החמישית בבילינגטון, למטה הקטן של הקצובריים. בנה אשתו, רעינה קרסקית, רק ענייה מסגירות את התקנות, היא, כמו ליריה עגולים, מקצת במילים. שלם קשות עבר עליהם וחישלו אותם. הם גרועים מעיתונאים, מתפללים פניהם. לא יגישו, אבל לא יסבירו פניהם. מבלגו הי מעיתונאים, כך מאירה (17). עננת נפש צעיר. לפני חמשה חמסקת קרסקית יושבים ליר מסיח ברו מאירה ובנו הדגון (19), תלמיד ביטחון שני הכרה. בשוהת בן 13, נמצע יוחנן בראש מאבן שנוקה. עליו בקידבת סחנה הפליטים רחישיה. מדינה, בסמה אחורין, חשתתפת בסיל ילדי השומרון לביתא, סיל סחסיים במותה של הנערה

מתפסר. נעוריו, בפתח תקוה, כמו נעוריו של מנהיגים אחרים בגוש אמונים, עברו דרך מתון, פתוח להירבחות, קשוב לסלולות שעברו על המדינה ב-14 השנים שלפניו. מאו שנוקר גוש אמונים נער היום. הסדרות, בתים סובים, חילון גבוה, מצביעי מפרלן, ערבי אהבת המולדת ויראת שמים. ברוק לפני 15 שנים, גויס בחיל המילואים בגורו. גננהים למלחמה יום וחושפע ממנו איראוליות ומעשיה. זה היה לוינגו, שיעל תיעל בתחלואות ומחסימת של מנהג, אלה מול אלה, בערב שבת, וכל זה תהנה אחרי המלחמה שבמלחמה: עברנו קצובר ואני, רדעים קשים, מלברים, בלתי נשכחים.

בסדרה בדרום הארץ. כל מי שזיה בוחרתו, לא ישבת אותה. עמרו שם צעירים רבים, כישות סרוגות, כועלצות לבנות, אחרי התרועות, לבורים באקספסה שאחי מלחמת ששת הימים.

שלוש שנים במידון ושלוש שנים בקייט ארבע, עור הוא ואשתו וילדיו. הוא העקש שסרי ששישבת יירדו הגברים להתמלל במערת המכפלה. זה 13 שנים הוא בשומרון. סבסטיה, קרומים, אלו מורה. כל השנים האלו הוא משמש ירד המועצה האזורית שומרון, עשרות ישובים ו-23 אלף 'נתינים'.

קצובר, גיליון 69, פברואר '84, בני 'נקה', גיליון 69, פברואר '84, בני קצובר, מבחש פליקס ואני מברנו את הנמרות והתלצנה הולבים על זה. על המאבק לאחיה יודית בשומרון. איר? רק עם אנשים המובנים ללבט לטטח בגופם... אחרי

בגוש, הוא נחשב לקיצוני יותר, ימני יותר, ניצי יותר. קצובר, לוינגו והניאה ויים הם הסמנים הימניים של הגוש, הכלתי

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

מעט יודע על דיו הפרסיים, את משפחתו סילמל באוהלים ובקדוואנים בבזב ובגשם, ומאו הוא שומר עליה בקונכיה, לא מניח להתקרב לאשחו ולשבעת ילדיו. ביחו כאלון מורה, קטן ונצנע מרוב בתי הישוב. הוא עצמו, מעולם לא קילף מעליו את המעטת הנקדשה.

מרבר על ערבים מסרות, הגשמה ועשייה, אי פעם לא יציר הרגשות, חשבת, חששה. עור כילוחו היה בות עקשן וכלתי

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

בוליוזים. קצובר ואורי בראח ר"ל, שהיה יועץ לציני התיישבות בעת ששרון כיוון כשר חקלאות, חרשו ביתו כל פינה בשומרון. בבנסת הבין קצובר מה מאור, שיש הרבה בירבירות במנון, אבל את התבלים חולכים רק בווערת הכספים.

עשרים שנה הוא בעסק, זה לא מעט ומו בשביל ארס פיקח ורדף. עשרים שנה רואים אותו השרונים האירודים, רזה בזה, אפילו מיוסר, תמיד עם סיגריה ביר, חולצות משובבות, כיסי חולצתה פזחים מגידה, חלהם כמו לפני עשרים שנה.

הוא ידע איך עושים לוכנב, איך לחוצים, איך ספריש את התנודות הפוליטיות הרוב ובמו דרכה של השלטון. אומרים, שהוא היה זה שאיתר את חומר החלש בין פרס לרבי, ולמד להפיק ממנו את המרב. רניאלה ויים: גאונות כתובתה, יכולים לגשת לכל שר או ח"כ ולהשפיע. לוכי ספריכי ושקטי.

בכזה, ערו והתנחלים לסבסטיה וסונו ממנה בקרומים הפנינו נגו הממשלה רדכן

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

מעט יודע על דיו הפרסיים, את משפחתו סילמל באוהלים ובקדוואנים בבזב ובגשם, ומאו הוא שומר עליה בקונכיה, לא מניח להתקרב לאשחו ולשבעת ילדיו. ביחו כאלון מורה, קטן ונצנע מרוב בתי הישוב. הוא עצמו, מעולם לא קילף מעליו את המעטת הנקדשה.

מרבר על ערבים מסרות, הגשמה ועשייה, אי פעם לא יציר הרגשות, חשבת, חששה. עור כילוחו היה בות עקשן וכלתי

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

תנועת התחיה, אבל כל השנים לא החקרב לפוליטיקה. בעת פינוי ימית, עמר שם בראש קבוצת משפחות שידרה לימית, כיר שוחד לא תמסר ללא מאבק.

לפי וייס, קצובר היה מפיק העיר משך השבועות האחרונים שלה תחת שלטון ישראלי. כפינו, התחיל השבר בתנועה, שהגיע לשיאו בפרשת המתחרה היהודית. קצובר, וייס ופליקס, היו הכרים בצוות מיוחד לטיפול בידיו התנינות. וייס מניחה, שעשה זאת למרות שהסתייג מדרכי הפעולה של חברי המתחרה. הוא חש, כך וייס השבוע, שמה שקרה נבע ממאבק התחייבות.

תשעה חודשי אינתיפאדה עברו על השושר. קצובר רדש צעדים דאמטיים - בעיקר בלפי הנוגת אש"ם בשחמים, וחיסול מוקרי התחוקומות כעיתונות הערבית, באוניברסיטאות, בארגונים. פעולות נמרצות, רצה קצובר, לא מגומגמות. יש לו שרמיטולוגיה של יהודה המכבי. אחרי ביתא

השתמש במילים במה הפורעים הערבים, בשיחולים קצובר, אולי יפסיק לעשן, לבטח יסע בוהירות. כמו התנועה שלו כחבריו, כך גם התאונה שבה היה מעורב שבוע לפני ראש השנה, מכלית ובעלח משמעות. בצהרי היום, כיש חוצה שומרון, בקדבת בפר קאסם, ניסה לעקוק, אך לא הצליח לחזור לנתיב הימני. כך התגששה

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

מעט יודע על דיו הפרסיים, את משפחתו סילמל באוהלים ובקדוואנים בבזב ובגשם, ומאו הוא שומר עליה בקונכיה, לא מניח להתקרב לאשחו ולשבעת ילדיו. ביחו כאלון מורה, קטן ונצנע מרוב בתי הישוב. הוא עצמו, מעולם לא קילף מעליו את המעטת הנקדשה.

מרבר על ערבים מסרות, הגשמה ועשייה, אי פעם לא יציר הרגשות, חשבת, חששה. עור כילוחו היה בות עקשן וכלתי

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

אחרי התאונה

מכשרת קצובר בהצגת 'חבלי משיח', תיאטרון הקאמרי. תצלום: אסף מוקר

לילה אחד, אחרי התאונה, כשעשב להכרה, ביקש לדבר עם בנו יוחנן. זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היום, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי

הימים מותקשים, ערובי נפש, הילדים והקטן עיי ערבים. אם המאבקנים היו יורשים, וביתו נחשבת, אמר שבו אחרי הנסירות, תאמנן לא היה קורה.

הימים מותקשים, ערובי נפש, הילדים והקטן עיי ערבים. אם המאבקנים היו יורשים, וביתו נחשבת, אמר שבו אחרי הנסירות, תאמנן לא היה קורה.

הוא יספר למרטיטים על שני ילדים שאיברה אלו מורה: תרצה פרום ורמי תבה, בנו של נסים, שגולגולתו רוצצו: בירי ערבים, אבל, ספק אם יספר להם על איש הישוב המואשם בהריגת ילדה בת 12 משבם, ושני שסייע לו. ספק אם יספר להם שגוש אמונים, תנועת המתאה הממונית המלהיבה, עתה רדומה ושפועה, היא נוקקת לאיח מאבק כדי לאסוף את שכריה ופלגיה, ולסחוף מתיישבים חרשים שהמתחל הטיפוסי של שנות ה-80 הוא, בהגדרת החוק מידון בבגיושתי, איש המרכר המבקש לבדוח מרדת שיכון שפוצה כמטרופוליס המפוייחת, ולמסש את הלום הווילה ופוסית דרשא.

בשיחולים קצובר, אולי יפסיק לעשן, לבטח יסע בוהירות. כמו התנועה שלו כחבריו, כך גם התאונה שבה היה מעורב שבוע לפני ראש השנה, מכלית ובעלח משמעות. בצהרי היום, כיש חוצה שומרון, בקדבת בפר קאסם, ניסה לעקוק, אך לא הצליח לחזור לנתיב הימני. כך התגששה

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

מעט יודע על דיו הפרסיים, את משפחתו סילמל באוהלים ובקדוואנים בבזב ובגשם, ומאו הוא שומר עליה בקונכיה, לא מניח להתקרב לאשחו ולשבעת ילדיו. ביחו כאלון מורה, קטן ונצנע מרוב בתי הישוב. הוא עצמו, מעולם לא קילף מעליו את המעטת הנקדשה.

מרבר על ערבים מסרות, הגשמה ועשייה, אי פעם לא יציר הרגשות, חשבת, חששה. עור כילוחו היה בות עקשן וכלתי

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

בסיגריה, מרבר בלטה, כבר אז, על אף 13 כחים בכפר (כחם גם ביתו של הערבי שנתן מחסה לילדים, בשסע לאומי עמוק בעיצומה של האינתיפאדה).

לילה אחד, אחרי התאונה, בשבש להכרה, ביקש לרבר עם יוחנן, זה היה הפחק הראשון שכתב. איזה יום היס, מה השעה, היכן אני, מה קרה לי. פרמטטי, ענייני נורדץ. הוא בן 42 ומחצית מחייו שקוע באוזה ענייני: והיישבות, גאולה הארץ בדרך הכרת פשרות, קיצוניות, קצאיה.

מכרזי ילדים

כל כך רציתי פרינץ חדש

מישהו בתנובה כנראה שמע אותי עכשיו בתחתית גביע "פרינץ" מתכיש לי חוץ מהתות והאגס המוכרים והמובנים גם אפרסק ופירות-מרופיים. חידוש נוסף שכבר הספיק להתחבב במיוחד של הילדים "פרינץ" בננה יופי תנובה, המש"כר להקשיב לחלומות שלי.

לגוף שלך מגיע פרינץ תנובה

נכנסו בכל אחד מתאיהם, מה הוקע בשמץ מאחד יחיד שהתקפת הנגר נשברה. כיון שהכנתיה מסונים שונים, מן האלף אסף יגור שפ"ל בשב"י. כעס על שניתן היה למנוע את הכישלון. ועם על שהופתעו במלחמה. רדנו על שלא התאוששו בזמן - כדי לחצות מיד את העלה. כאב על אלפי הקורבנות, הדונים והפצועים. צילה של שואה - כך היגשונו וכתבנו, רבים מאיתנו.

אושוויץ, בתחנה הסופית. בקצה מסילת הברזל הזאת לא היתה כל תקווה. כצידים, לאורך התעלה, באותה מלחמה, יום ביטור, למרות אש תופת של אלפי קני הארטילריה והמקנים המצויים, על אף ההפצצה המוחלמת - היתה אוספימיות.

קצת רדד המלחמה, מערבה לתעלה, בקלם 101 מקהיר, היציאה משרה הקסל הכולה שלום עם מצרים. כעש"י אנו נעתקים ממסילת הברזל לעבר הבתנים, אליהם נחטמו כמות אל דרגש עץ מאת אלפי אנשים. צהרי יום, בצל הנגר

תערוכת של כעס וכאב על פניו של שרון, מן האב ומצר האב - שעלו כציונים בוס לסלשניה - לא הכירה. סבא וסבתא, יחד עם דודי העיתונאי המפורסם ואב ארי סלוגיק, נשלחו בדרך הרוחקה ללא חזרה לאושוויץ. ולשם כדורק עשו דרך יותר קשה הורי אמי מפולניה. גם אם לא נפגשו במקרה במחנה המוות, אפרים התערבב זה בזה. לאור לבנת המשפחה, איש את אחיו הכיד. לאור שהניעו לכאן, בקצה המסילה.

המחשבת שוספות במחירות. אצלי לצלם כאילו מיד עומדת להניע רכבת נוספת, ומוטב שאתמנה סן המסילה. אירועיה קטנה של הגורל ושל הטכניקה: מרט הצילום נשרף, נחשף לאחר רב מרי. לילי, ביציאה מביקור מורדך ומסילי במשרפות: יש תחושה... נדאה... מישוה צריך ללחוץ רק על כפתור וכאילו הכל יתחיל מיד מחדש.

באושוויץ. כלל לא הספקתי להכירם. גם הם, מן האב ומצר האב - שעלו כציונים בוס לסלשניה - לא הכירה. סבא וסבתא, יחד עם דודי העיתונאי המפורסם ואב ארי סלוגיק, נשלחו בדרך הרוחקה ללא חזרה לאושוויץ. ולשם כדורק עשו דרך יותר קשה הורי אמי מפולניה. גם אם לא נפגשו במקרה במחנה המוות, אפרים התערבב זה בזה. לאור לבנת המשפחה, איש את אחיו הכיד. לאור שהניעו לכאן, בקצה המסילה.

המחשבת שוספות במחירות. אצלי לצלם כאילו מיד עומדת להניע רכבת נוספת, ומוטב שאתמנה סן המסילה. אירועיה קטנה של הגורל ושל הטכניקה: מרט הצילום נשרף, נחשף לאחר רב מרי. לילי, ביציאה מביקור מורדך ומסילי במשרפות: יש תחושה... נדאה... מישוה צריך ללחוץ רק על כפתור וכאילו הכל יתחיל מיד מחדש.

ריאל שרון. עמר בקצה המסילה הברזל באושוויץ-בירקנא. המריכה חפולניה המשיכה כאנגליה. בהסכיה הממוחזרים חיסכו: כאן עשו את חלקיהם... שם המתין ר"ר יוון מנגלה... כאן עמרו ביתני הניסויים של מנגלה בכני-אדם... ושם המשפחות שפוצצו... ניכר שהמכרים של הפולניה, צעדה יעילה תכולתהעין, העלו מלכתחילה את המנו של שרון, וכמחור כאשר לא היגשה את הערכה שרוכ חקורכנות חיו יהודים. ואחרי-כך, כאשר כחומר רגישות טבעי, הסכירה את הקשיים והבעיות הטכניות שהיו לנאצים וכיצד התגברו עליהן.

אכל שם, בתחנה. המופית של רכבות המוות, ליד האגודסה למיליונים שלא חזרו מבאן, האיסה המרדירה את קצב הירי, ואיפשרה מעם לדימיון שלנו לפעול כשקם של. בית הקברות היהודי הגדול ביותר בשלם. אני מתכוון בשרון מכער לערשת המצלמה, כה"ס"ל כפניו תערוכת של ועם

אורי דן, אושוויץ

בקצה המסילה

אנשי הביטחון הפולנים, המאבטחים את אריאל שרון, מציצים בו בסקרנות. הביקור באושוויץ מתקרב לסיומו. שרון מעיף מבט אחרון אל העדויות הדוממות של תעשיית המוות, משני צידי מסילת הברזל: "מי הבטיח לנו שזה לא יחזור?"

שרון מעיף מבט אחרון אל העדויות הדוממות של תעשיית המוות, משני צידי מסילת הברזל. מי הבטיח לנו שזה לא יחזור? שרון מעיף מבט אחרון אל העדויות הדוממות של תעשיית המוות, משני צידי מסילת הברזל. מי הבטיח לנו שזה לא יחזור?

שרון מעיף מבט אחרון אל העדויות הדוממות של תעשיית המוות, משני צידי מסילת הברזל. מי הבטיח לנו שזה לא יחזור? שרון מעיף מבט אחרון אל העדויות הדוממות של תעשיית המוות, משני צידי מסילת הברזל. מי הבטיח לנו שזה לא יחזור?

שרון מעיף מבט אחרון אל העדויות הדוממות של תעשיית המוות, משני צידי מסילת הברזל. מי הבטיח לנו שזה לא יחזור? שרון מעיף מבט אחרון אל העדויות הדוממות של תעשיית המוות, משני צידי מסילת הברזל. מי הבטיח לנו שזה לא יחזור?

שרון מעיף מבט אחרון אל העדויות הדוממות של תעשיית המוות, משני צידי מסילת הברזל. מי הבטיח לנו שזה לא יחזור? שרון מעיף מבט אחרון אל העדויות הדוממות של תעשיית המוות, משני צידי מסילת הברזל. מי הבטיח לנו שזה לא יחזור?

ל אדם שישנו ידעית המוות

מעל ומעבר לציפיון מבית קומות

כאשר חדרת בניה בעלת נסיון ומוניטין וידיעת האדריכלים, המעצבים משתפים פעולה זה בנתון הבית והן בניתון החדרים, התוצאה היא מעל ומעבר לציפיות. הבניינים ב-3 שבועות אבוק"י יפתחים, בעלי עכבה מיוחדת המבטיחה פרטיות מוחלטת לכל יחידה אווירי לכל דבר. לכל בנין בן 12 קומות, פעילות מהירות ומרווחות, חניון עליון וחניון תת-קרקע, בעל שער הפתוח על שטחי פרטי היער. הענקית המתוכננת בשבוע, ע"י אדריכלי שבת לב.

מעל ומעבר לסביבה הקרובה והרחוקה

בבנין אביב ממוקמת באזור הנגה בירושלם ברמת אביב. דיוריה נחשבים הן מבחינת המרחק של הים ושלטת המים והן מבחינת אוויר צח. המיקום אידאלי. קרוב לבנון תא קרוב לים. קרוב לנמלים המסחריים ולשירותים המהירים ברמת אביב. חיצון אך לא קרוב מדי. המיקום שקט ופנוי שבונית ויכולת המרחק מהעיר.

מעל ומעבר לרמת התכנון של דירה

הדירה היא חפצת ימים נוחה, 153 מ"ר, כל פרט בה מתוכנן במחשבה תחילה. כל דירה מורכבת מ: שירותים מכלים ושירותים לאורחים המצויים קרובים. המטבח גדול עם מרפסת ומזנון. בלשעת חדר השינה יש גומחות לארונות קור. חריטיו ובניין ממוקם חשבונית כלואת כפוף. התפקיד (נ"י) קובעטורים. השטח הרשום והמורה ביומון אינדיבידואלי לכל דירה ולכל חדר.

מידע סביב השעון

לפרטים נוספים תוכלו להתחבר בל שעות היום ובכל ימות השבוע לטלפונים הבאים: 052-5131724. טלפון לבני דירה בקומה א' ביוון דרום מערב. 052-5131725. מודע לבני דירה בקומה א' ביוון צפון מערב. 052-5131726. מודע לבני דירות ג' ובמבין במשרד הראשי בימים א'ה בין השעות 00:17:00 עד 09:00:00.

הרבה מעל ומעבר למקובל סביביו אביב

מכאן למעלה

קרולין ודיוויד שוורץ, יהודים יפים וצעירים ועשירים, החליטו "לעשות עליה" תוך חצי שעה. הם מקווים לעשות אותנו מרכז תחרות איגרוף בינלאומי. התוכנית כוללת את האלוף הנוראי מייק טייסון

קרולין ודיוויד שוורץ בחברת האמרגן אהרון בורשטיין. תצלום: צימי מנשה. לא ברור איך הישראלים יגיבו

הם יביאו את מייסון

בביתם: נלתי טיפוסיים לתקשורת הישראלית, פרישת סיקר ברושכין ממבני תל אביב לא רחוקה, יחסית, בחיפה כות. סמוקנין ושלטון נשף מפוארות הן רכב שבשינה, מבני לוחה. פרנק סינגרה, רין פרסי, ורנדי דרמור, ג'ק נישלסון, פול סימון, מלי ירימין, ארזות קבועים בקרבות הגורלים.

כאן, בישראל, יודע הווג שוורץ שאין צ'אנס לסמוקנין: ולשלטון פאר. הם ינסו לעשות זאת בסגנון הישראלי, הלא רשמי.

במקום, טייסון עדיין לא ברשימת הסתתרים הקרובה, אך אחרון בורשטיין, השותף המקצועי שלהם, מבטיח את טייסון באחד בקרבות האיגרוף שיחיו במוקד.

קשה לדאוג את קרולין העדינה, חליפה נוחה: בחירה ממוננת וקצרה למראית העין. מעסקת עם אהרון בורשטיין, בבעירה מעולם לא צפתה בתחרות איגרוף, עד שהגיעה עם בורשטיין לניו יורק.

ההחלטות שלה, קרולין שוורץ, בתו של אחד מכלכלנים הידועים העשירים בארצות הברית, סטון, יורדי שומר ממונות. הוא היה אלמן ואב לשלושה ילדים, שהסס ביניהם בן הצעיר, קשה, את שמחה בתן, חלוצה מאד עקבה, שאומצת ע"י המעשיין יוסי שרלובסקי, וזאת חמש שנים מאו. הנשואין, לקרולין המור מילימ' חמות על אמה, הולדת, שביגור, לואה מהגורות, סיפלה ומשלטת בהם רב בקרולין ובאיה.

ג'ורדי נירמוס

אולי רק אנשים כמו קרולין (שפרן) ודיוויד שוורץ, יכולים תוך חצי שעה לחליט על עליה לארץ, מולד יושב וזוג צעיר, הוא 22, הוא 25, אנשי עסקים בתחילת דרכם, מוצלחת מלבד, יושבים ומבטיחים בלחש ציוני על העתיד בישראל.

שנתיים נשואים, עדיין ללא ילדים, עם הולדת ציננים עסקיים, ועם חינוך שזה קהל נולד, חיה חביבה להחליט לעלות ל"מילוק של חוזה שוורץ קוראים איגרוף מקסינג, עדיין לא טייסון, אבל גם הוא על השמחה שלהם.

חוזה שוורץ שמעו במס בולם, על 70 מיליון דולר, ששעה היום האמריקני ודולר שמעו בשלי רשות, רק מהעובדה שהיה המממן של טייסון האלוף בקרב נגד מייקנס. טייסון עלה ללוחה רוח דרע"י מייקנס היה נשוח מזה הצדדים ברבי. המשיך שלו לבחור את טייסון.

הימא אנשי עסקים ברלסן, אן, בארחה שייט נקראו, על עסק האיגרוף, מרדוק, המסר נראה על זמורה ודולר סומא, סומא טבעי לנשיאת אירוע"ב בס' שנים ומקובלות, תאיש שהיה את היומיות העסקית האמריקנית לירגות, אטמת, לדרגת שלוחות.

א"י שבעות דירות אחרות

תכנית מיוחדת - בלעדית לבנק המזרחי איך אתה מעדיף להרוויח?

בנק המזרחי מציע עכשיו את חבילת האפשרויות הטובה ביותר למחזיקי חשבונות הבנקאות ולמחזיקי חשבונות הפיקדונות. גם אם אינך לקוח של בנק המזרחי בוא לבחור באחד או יותר ממסלולי ההשקעה הבאים ששופרו במיוחד לקראת מדינת הרוויחה. בכל אחת מהמסלולים אתה יכול רק להרוויח ולחנות מהטבות חד מעמיות, בלעדיות ומיוחדות.

איך אתה מעדיף להרוויח?

חשכון "צמוד דולר מדד"

ככל מקרה אתה מרוויח ונתגאים חטובים ביותר. תכנית חשכון ל-3, 4.5 או 6 שנים המבטיחה לך את התשואה הגבוהה מבין האפשרויות הבאות: 1. הצמדה לדולר + ריבית בנק ישראל + תוספת ריבית מיוחדת של 1.65% לשנה (סה"כ למעלה מ-8% כיום). 2. הצמדה למדד + ריבית של 2% לשנה לתקופה של 3 ו-4.5 שנים. הצמדה למדד + ריבית של 3% לשנה לתקופה של 6 שנים.

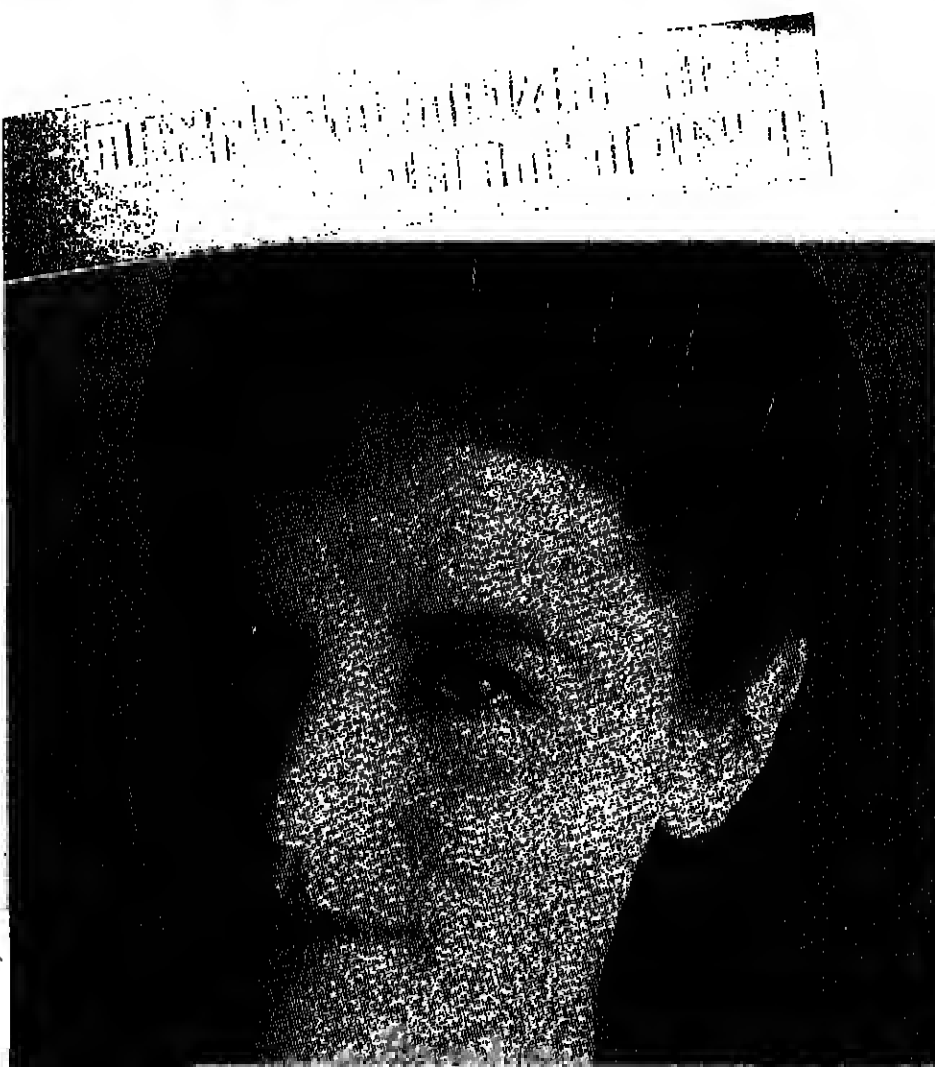

קרנות נאמנות

הטבה מיוחדת - רכישת במחיר יסודי ללא שיעור תוספת. כל קרנות הנאמנות של בנק המזרחי, המצטיינות ברווחיות גבוהה ביותר, מוצעות לך עכשיו במחיר יסודי ללא כל שיעור תוספת.

תכל'ס

נכון ליום הפרסום.

חשכון "צמוד תשואה מדד"

ריבית גבוהה ביותר, אפשרות לשבירת אחרי 4 חודשים בריבית מריים ממוצעת. בחשכון לשנתיים - ריבית של 5% לשנה + הצמדה למדד. בחשכון ל-3 שנים - ריבית של 5.25% לשנה + הצמדה למדד. בכל מקרה, תוכל לצאת מהחשכון כבר בתום 4 חודשי חשכון ולהרוויח את ריבית הפרמים הממוצעת.

קובות גמל

1/2% מענק חרי-מנמי למפקדים בחודש אוקטובר. חקיקת ביניים למקרים עם רישות גבוהה ביותר של מריים + 4% שנתית. כל חקיקה באוקטובר תוכנן אותה במענק חרי-מנמי של 1/2%. אם כבר חקיקה את מלוא חשבוני המענק בקופות גמל בשנה זו, ואחריה מענקים לחקיקה סכום נטף בשנת המס הבאה (2/1/89), תחנה מחקדת ביניים למקרים בריביות שיהיה של מריים + 4% שנתית.

בנק המזרחי

מוגד ליוז בורח

מה אתה צריך בשביל להביא את האיגרות הבינלאומי לישראל? הסכם עם רשת מלווייה אמריקאית גדולה, וערוצי שידור לכל העולם

קדולין הוא בין אנשי העסקים היהודים המצליחים הנריים שסנסה להשקיע בישראל. זה לא גיל שאיש עסקים בסדר גודל כזה יכול להשקיע בארץ. הוא בן 32, ושואב סרטום. אני משובצע שבסוף, שסנסה ודוא יעלו ארצה. בנתיים, הם מבלים בקיסריה בשעה חורשים בשנה. אני חושב שבשנאותה בת ה-15 של קדולין תסיים את הלימודים, הם יעלו לארץ. סי זה אדון בורשטיין בחר יוצא חסון. בורשטיין, עולה חרש, שנה בארץ. בביר שצמחו תראה מסופות, הוא מסתה עצמו סיר יוס לספר בחורה. הספר אי ארזאי על סגנון הסיפור של הקול של בורשטיין. זו בעצם הסיבה שלסנסה אייתי בורשטיין מגיע שעתים איתי. הספר סדרתי.

אך התאבד בסוסים. הוא עוב את עסקי השכסיל, ועבר לאיגרות. עשר שנים תיפסק בסוכן איגרות, כשהוא אינו מגיע לשלישיה המובילה של הסוכנים, הסוגרת על הקופה הגדולה של עסקי האיגרות, ומזנעת דריסת דל של כוחות חרשים. העסק בלאס וגאס, כך לסי בורשטיין, לא בדיוק נקי. רובינשטיין הוליס לעלות ארצה. הוא שכר וילה בקיסריה, והחל בסיסוס הלימות האיגרות שלו. האנדרת בהמת. אנדרת האיגרות לסקצונגים - חצי מיליון דולר. התיאורית שלום אורס, שאם יגיעו לכאן סתאגרפיס בעלי תארים בינלאומיים, ימשוך הקרב רשתות מלווייה מכל העולם, והסלווייה סביאה בסף. האיגרות האמריקני חי

אלוף העולם מייס טייסון. תצלום: רוי. לא בטוח שזה כסף קל

המזרחי אינו מקיים יחסי מין חדש לפני התחרות, וגם אינו שותה אלכוהול. כשאין מין, אנשים נהיים אגרסיביים. משפחת שוורץ נותנת לחישהקאת האיגרות שבה הם משוכנעים, שהעניין ירד, שהאיגרות ירכשו את כל השדה הישראלי, הם מקבלים תגובות טובות מסוכני איגרות בארץ. בינתיים, הכל עדיין שונה, לא בחר עם הסלברטיס המקומיים, ולכו אחרי עמיתיהם מארץ"ב. אבל היעיון לא רע. עובדה, האיגרות האמריקני תגיע בלומגן של מוזמני עלי למאילה, ועמי. להגיע לשיח העשירי, תגיע לארצות. למעשה, אין לאיגרות הבינלאומי המקצועני בעיה להגיע לאיחם שהוא רוצה. צריך רק חסות. סלווייה אמריקנית, מבלומגן ועדיר לכל העולם. כאשר הם נחתים שנה לעסק, או שכן או שלא, כלנסים בחיובים שרניים לאלשא ספיר שלום, אמריים. שלום יחם, ומשפטים במלידת חורשה שלהם. איך שלא יחיה עשים קליית.

המלווייה המסחרית הגדולה, שהענקת חוץ שוורץ תלחב, והחליט להישאר בארץ. ריוור נשאר כאן להחזיל לארגון את העניינים, ולקדולין נסעה הביתה לארץ את האגסים והחדרע לתקום על העליית. כצאיו וזו הריהם בהלם בעלבות והחלטה. שורץ, מתאבד, והחלבו לחשוב למה לא? אני חשבות על חל פסחים, קדולין על תמשי חילת כיאפית גיו יורקית, בני יורק אנהו אנטיקיים. גיו יורק לא דריה אנהו. כולם אמרים שאסור לעשות בארץ עסקים, שומרים גבוה מאד, והיורשית קשה. קדולין שוורץ, גסעני חכיות, חשפסרת מעבורת, סלגנתי למשרי של יורד האמריי שוא לא חורר מעבור השני של חקו היו שויות.

הם נותנים לעסק שנה. גיו יורק לא צריכה אותם. טדמם עשה 70 מיליון דולר בשתי דקות

פאני ליוביץ. צילומים אחרונים

לפני שבועיים נפטרה פאני ליוביץ, אחרונת 'חבורת הבימה', בגיל 85. בעמודים אלה, צילומים אחרונים שלה, בעת חזרות על 'בית ברנרדה אלבה' בקאמרי, בבימויה של נוריה אספרט. תצלומים: מיכל היימן

היא מתה מאושרת, אמרה עדה טל בקנאת מטרונת, למעשה, מתה על הבימה. אפילו רובנה לא זכתה לה. לפאני ליוביץ, וזה המין פיצוי על הרבה כאב וחוסר. וזוהי לא פנינו אותה בתפקידים בתיאטרון. מי שראת אותה בתפקיד

השבתא המטורפת לבית ברנרדה אלבה בקאמרי, תפס מה פיספסנו. ליוביץ הייתה שחקנית מוחממת, אולי לא כל כך בגלל חסדיה, כמו עצמה. כמו כל האנשים האלה שבנו את ארץ ישראל, גם ליוביץ הייתה עשייה מהחומר הקשה. הם והזמיר, קודם כל, עם עצמם. יקוב חריגצ'ים את זה. תראה בצילומים. איות עניים ודוח, מבע, איזה סגור מורסק. אינו וזיתיות טכניות.

נוריה אספרט, בימאית אודות מספר, נתנה לנו, ולליוביץ, את הפרס הזה. פינאלה כשרשצ'ניו. אלא שהימיו המוסיקאלי הזה בקושי תומך, שכן המוסיקה לא מכירה פאוזות כל כך ארוכה לפני הקרשצ'ניו. כמעט 10 שנים הלכו מאז ותפקידה הקודם בתיאטרון, 'בז'יבו' של ג'וזף צייקין, ועד 'בית ברנרדה אלבה', הרבה זמן, באמצע היה תפקידו קולנועי, ב'המאנה' חביבאיתו מיכל בתארים, תלמידה ומעריצה.

ליוביץ מתה כמי שהיה, ביר רמת. בחזרה, עד הדיע והאחרון, התבוננה מפוכת על טובתה, ערכת לחישה ולמה שגורו בעולם.

עם מותה, חמם חבורת מוסקבה, וחבורה שהקימה את 'הבימה'. שמעון פנקל הצטרף רק בעבור עשור, יחד עם רמאל קלצ'קין. בתקופה שהיה של 'הבימה' בגליל. בגימין צמח, אחיו של מייסד 'הבימה', נחום צמח, שהיה גם הוא במוסקבה. היה יותר בכוונה אודצ'ניד מאשר ממש אחר מחבורת. בגימין, צלילת היה לשראג'יית הפריחה של המייסד מתיאטרון סימון, חי רוב שנותיו בארצות חבית ולא היה חלק מתולדות 'הבימה'.

אשה מודה, פאני ליוביץ. כלי נוסטאלגיה, בלי סיפורים הידואיים מן העבר, שהקבית טובה ואינטליגנטית - והיגש על אינטליגנטיות. חמון תרבות - מחדש מהמדרת תשאלו את כל המאמר, משישנה דואר ועדה טל, ורד יוסי בנאי, ומיכל בת אדם, ועד שמאל וילוני - בעצם, כעשרים מוחזרים של בית צבי - איך רעדו משניה.

למעשה, קצת יותר צעירה מחבורת. מרובתא, צעירה כמעט בורה. גם על סף גבורות, והיה פאני, בעיני החבורה המייסדת, 'הצעירה'. ליוביץ באה ל'הבימה' בשנתה השלישית, בידידת בבור של צוציקים. חורשים ארוכים בלי לפנות פה. ישבה אצל ייבגני ואכטאנגוב, הביסאי הנאון הרוסי, שהקטת כמו רג, מתבוננת בחזרה על 'הזיבו'. שבו השתיקה תפקידו.

מאז, 1921, היא על הבימה. היה לי הרבה יותר גוף לטוב. למאז, ועד היום, גילמה מאות תפקידים. אבל חיים לא הלכים כמו באחרות, בחינת התיאטרון וקולקטיבי, שהעדיף את קרדושת החרו על גודלת הבישור והתאמה.

ה'צעירה' של פאני ליוביץ, והבטחה בתפקידים שגילמה (או בתיאטרון). אמרו כל החיים לפניה. עברה עונה ולפעמים שנים רצופות, וליוביץ מקבלת משכורת ואינה עולה על הבימה. אי אחר לא השיל מנס בכישוריה. אלא שבתאטרון, השייר לשחקני המגווח כייתה - ככה זה. פאני, אשה נודצת, קמה, ב'1963, ועזבה בת 60. רצתה תיאטרון נטו. טאניסלאבסקי בלי תורה שבעל פה. חשבת יחד לח חברים. לא היה היא הלכה ללמד. היא לימדה גם בחימה. היו לה ניסיון והשכלה. המחזרים הראשונים של לוחק והחלל למרו אצלם. אחר כך 'בית צבי' 20 שנה.

בשנותיה ב'הבימה' גילמה, כאמור, תפקידים מעטים. בין היתר את טוגיה ב'המא' ועונגה, אופליה ב'המלח', וריה ב'גן הרוביננים', ריצמה בת איה ב'מיכל בת שאול'. בתפקיד קודמת, שיהקה את ברנרדה אלבה, התפקיד המשוחק עכשיו בירי אורנה פורת. אולי עוד תפקיד או שניים. גם כאמור, פידורים של קולנוע.

פאני ליוביץ, 86, נקברה במגר איוא. רחוק מבית הבימה. במרחק, שהיא עצמה ביקשה כנראה לשמור.

עמנואל ברקדמא

בלי נוסטאלגיה, בלי סיפורים הידואיים מן העבר. נקברה בכפר אתא. רחוק מבית הבימה. במרחק, שהיא עצמה ביקשה כנראה לשמור

ד. ימים שבעון דמות אדרון

העיקרון של התגרות העצמית, אבל לכאורה עקרונו אלה נשללו מהנרמנים המנוצחים עצמם. כך שאם היטלר תוכנן לעצמו ריכוז על גרמנים שטופחו לצ'ייה נדאי לבוא לקראתו, ואז יבסס השלום.

מתחת למני השטח מעלו כאן גם מניעים אנטי-סובייטיים ואנטי-קומוניסטיים. המיסטר הנורד-קיימפלייטי דאגה כנרמניה מרמסם בפני הכולסכיים. הנמיון הסוציאליסטי הוליד כנרמניה בשנות ה-30 את המיסמה "מוטב היטלר מאשר כלום" ראש הממשלה הסוציאליסטי של צרפת. ובראי, ככל זאת, למנות ולהתפייס עם היטלר המרחיק את המבנה האדומה, במקום לצאת למלחמה בשל מחלוקת נאצי דחוקה, ברברי צ'מברלין.

צ'מברלין ותומכיו מרינוונו מעלו על פי מערכת שיקולים, שלא הצליחה לאכוף ולהניח את סיכו של המשטר הנאצי, באדיאלוגיה וכשיטה פוליטית, ואת הכוחות המניעים אותו לקראת יעדים שרמיונו של צ'מברלין, איש עסקים אפור ומדינאי מראגמאטי, לא היה מסוגל לחוות.

הוא ראה כהיטלר שותף למשא ולמחל על מי מושגיו ותמיכתו שלו פארטנר ככל פארטנר. הסכם הוא המכס וסלה היא מלה. צ'מברלין נתנם למה שהימטוריונים רבים מכנים "רימולוממה של אשליה" או "מיסמיקה של שלום", המתעלמת מן המציאות בשטח והמתיימרת את העובדות על ידי "הפנונה עצמית" לפיתרון הרצוי.

הבייבי נהג, למשל, על מי הוראות מנכח, לצנוד בעקבות מישורי אקטואליה, ואפילו תוכניות לרים, בהם נאמרו רכרים בנגות גרמניה הנאצית. היינשל טייס סרב לפרט, לרונגה, נילוי רעת בנגות התייסנות שהשמידו תונים וקבוצות שהתארגנו מכיכ וינטטון צ'רצ'יל ואקטיביסטים אחרים.

המבנה לחמש ולחוק את הצבא לקראת עימות אמשי, נתלה בתגובה עוינת של חמירי המיו. היסטריונים ופרשנים מומחים הדגירו את הרוחות, היטלר חותר כאמת לשלום, ומשניין כדירות עם כרימניה, אמי ארגולר טוינכי, לאחר כיוקר כנרמניה ב-1936. כמקביל לתפתחה באנגליה תנועת שלום מפילח ופופולרית שהשפיעה בעקשין על מדיניות המפוס של צ'מברלין.

ראשיתה של התנועה כהתארגנות מוטבגאנית של מורים וסטודנטים באקספורד כפברואר 1933, שהכריזה באמתת אוקספורד ש"לעולם לא נילחם וכשום תנאי, למען המלך והארץ". לתנועה הצטרפו אישים ממוסממים ככרטרנר, ראסל ואלדוס האקסלס, והיא נתנה לתמיכתם של ברנרד שו ווירג'יניה וולף.

התנועה הוציאה לאור כתב עת בשם "תרשות השלום" שהביא תרשות, מכתבים למערכת, בתבות ומאמרים בנושאי השלום באנגליה ובעולם. בראשיתה הייתה התנועה, למדיניות שלום עקרונית מתוך אידאליזם טהור ואמיתי, היא איך שלח נציג לאי-למייס כיין יחורים לערכים בתקופת ההתאורדות.

בכל שהקונפליקט האנגלי-גרמני התחזק והחריף, ואילו תוקפנותו של היטלר הפריכה למעשה את התיאוריה שלהם שהיטלר רצה שלום, הלכת התנועה והורדתה יותר ויותר עם העמדה הגרמנית, עד כדי תמיכה גלויה ומאמיקית כנרמניה ובאצית.

כ"ז באפריל 1939 כחכ. "הורשות השלום" כמאמר מערכת, שבו מוקפת גרמניה ככוותה עויינים. שטות היא לחניז שהיטלר הוא אויב חשלו. הארמון כמחלוקת זו יותר גרמניות מנרמניות, ויש מכנה שהמולנים ינודו את אידומה למלחמה על רדישותיהם הקטנוניות.

אחת ממשותמות הקבועות ככתב העת, אתל מאנץ, כותבת באוגוסט 1939, מורש לפני פרץ המלחמה: "המאבק האמיתי נגר הנאשיזם אינו מאבק בהימלר, אלא בצ'מברלין (גם הוא בעיניה מיליטנטי מרי). ראי קופל, וינטטון צ'רצ'יל ואנטוני אדור שהחזיק קודם לכן במחאה על מדיניות המפוס של צ'מברלין. המבנה והאשיזמיות האמיתית היא בעמדות האנטי-נאציות וכעיתונות המושמעת מתעמולה יהודית ומאליי חו: "הרורים ומעוררים תעמולת זאת".

העמדות הקיצוניות של התנועה, עוררה את הסברה שהיא נתמכת על ידי גרמניה. וינטטון גייס כרנטיקלי חעלה את האפשרות, שהתנועה מקומנת על ידי נבלס, אשה שנתנתה על ידי יורי התנועה סטוארס מורים שביטס עם זאת תמיכה גמורה בעמדותיה של היטלר. "איני סבור שצ'מברלין יותר עד עכשיו מקשיק לגרמנים וזו עליו לתת תרבה יתור. למעשה הוא לא עשה שום מאנץ רציני ממש, לטראת שלום".

נוויל צ'מברלין, האדון עם המיטריה, התקבל בתרועות ניצחון עם שובו ממינכן • "לא גיליתי פחדנות, או חולשה" • הוא התייחס אל היטלר כאל "פארטנר לעסקים" • היטלר: "אויבינו הם תולעים קטנות ועלובות. ראיתי אותם במינכן"

צ'מברלין ומאמ: "רק אני יכול לומר כי לא ולהכריע מורל של מיליונים"

למדון מתפצצת מן האוויר, שתיים אחרי-החשכם"

לפני מינכן הוא הכריז, המוסו שלי חיוב בדיוק ועקבית להביא על שלום, למסעה, לרכוש עמדת כוח, הווגה קברה, וחורר חלילה. אנו מכירים את מוראות המלחמה, אמר היטלר במאוס 1938, ולכן נהיה מתיים כני ברית לשלום. לנו, הנרמנים, אין כל כוונה לפלוש לארץ כל שה"י נטאי 1933. אינני כה ממודף כדי לדבות מלחמה. העם הגרמני רוצה רכר אחר, אושר ושלום" (נובמבר 1933).

הבייבי נהג, על פי הוראות מגבוה, לצנוד בעקבות מישורי אקטואליה, ואפילו תוכניות ילדים, בהם נאמרו דברים בנגות גרמניה הנאצית

1939. גם לאחר פרץ המלחמה עדיין שרר היטלר על שלום. הוא מציע תוכנית מ"א מעיפים להסדר, מה שמסכר, לו ההיסטוריונים את ההשתבות בה הומיים צ'מברלין להכריז מלחמה על גרמניה כיום, 50 שנה לאחר מינכן, כשאנו נסיין בעקבות הסלחמה והשווה, נוסף פרשת מינכן כהמורד וכאוותה. כנסת היתה כה הונאה כפולה: הונאה בעמדת צ'מברלין ותומכיו והונאה כפולה, שש וועדומות, של היטלר.

היטלר ראה במינסנות של צ'מברלין וקלי של חולשה המכטיחה לו כיבושים ופחדנות, ולא תהליך של הרבות לקראת אלת מתוך עדויות שנחפשו לאחר המלחמה, מסתבר עד כמה היתה פילוסופית פנים מיקח טעות מלכתחילה. באוגוסט 1939 עשרה ימים לפני הפלישה לפולין, נאם היטלר בפני אנשי המטה הנבאי של "אויבינו הם תולעים קטנות ועלובות. ראיתי אותם במינכן".

שר החוץ של מוסוליני, גליאנו צ'יאט, שפידמא את וכוונותיו לאחר המלחמה, כסר ככל שצ'מברלין הדיבה להפגין תחלפת, ורכקות כדי לזכות כדירותו של מוסוליני, כך גילה מוסוליני בלפני יום של בו השתתף עמדה עניינית, אסיצה ונלתי מחפשות, פי הססדות של הרפולומטיה הבריטית, וזוט מסונלת להחליש את מוסוליני ולעקר את כיטחונו.

גם כמשפטי גרונרג, חודה הארשל טן קייטל, כחשובה לשאלת הנציג הצלי כמשפט, אמ היה הרייך סחקין או צ'מברלין אילו עמד מעמדות הסע, לימינה של פראג. "ראי שלא... לא היינו חוקים מבחינה צבאית. מברית מינכן הנה לסלק את רוסיה מאירופה ולתרוותה וכן כי להשלים את חומשה של גרמניה".

השנים 1933-1939 חיר, אירוא, שני גדולות. מדינאים חכמים ומנוסים כראד כנש, נשיא צ'כוסלובקיה, ונירנ קליטמא, המדינאי הצרפתי הישן, הוכינו כמפתח חקירות וכדונאה העצמית ותר האסן.

גורכי קלימאמון, חוקן וחכמם, החזיקו לאחר מלחמת העולם הראשונה, מאמין כנרמנים, ראי הוותרתם כקד שנה, שנה חמש, אולי עשר שנים, ועל הנרמנים שניתן. קליטמאטו תלע כר ללחויק כמסך 30 שנה עד 1950, וזל של המעצמות, כחבל הריין שבגרמניה, לקרם מצב בו וחליטו הנרמנים לחזות השלום.

ואגנס כמארס 1936 הפר היטלר נסה את חסכמי לוקארונו מ-1925 וחל לחבל הריין, המסוקר, פעולה, התערבות צבאית, מצו כרימניה, והיתה מביאה ללא ספק לשלולת של כאותה תקופה ויחית עדיין אשורית, כנרמנית להיטלר, כך היתה גסגסה, שלא לרבר על שואת העם היהודי, חיתה מתחללת לו נבלס היטלר כמי כחל וה.

אם לא תעצור את גרמניה עכשיו, או שר החוץ של צרפת פלאגיון, מי שליש מרת ושיתף פעולה עם הנאצים כמשלה וישי, תרי נגמר הכל. אם לא תעצור את גרמניה, ככוח חיומ, הסלחמה היא כלול כמנעת. אולס רכרין, וכמה אחרות נטפה כאותה רוח, חיז קל קרא נמדיר.

לא למלחמה "כתב או בטאן הלייט", הדיילי הראלר, וביטא את השוננות הכמעט מוחלם ששרר אז בעניין זה. והיה המכס, היא ענין למלחמה משפטי, אלא לא עולה למלחמה... ש'לנצל את נבונות היטלר לשיחות שלום ולנסח חכמים לוקאטו דש ולחזות את גרמניה להכרזה לאומית".

יש לזכור, כולב כעניין זה צדלי כוכרונותיה, כי בוסק הדא ותתה דרש לפי חוקת: עד כדי לגרש את הנרמנים מחל הריין, גם כלי העורח שלכטה היתה כח מבריטיות, וכך אבר לכלי חשב, וסכסס התאחרן לבלום את שאיפות של היטלר נא.

לפני מינכן הוא הכריז, המוסו שלי חיוב בדיוק ועקבית להביא על שלום, למסעה, לרכוש עמדת כוח, הווגה קברה, וחורר חלילה. אנו מכירים את מוראות המלחמה, אמר היטלר במאוס 1938, ולכן נהיה מתיים כני ברית לשלום. לנו, הנרמנים, אין כל כוונה לפלוש לארץ כל שה"י נטאי 1933. אינני כה ממודף כדי לדבות מלחמה. העם הגרמני רוצה רכר אחר, אושר ושלום" (נובמבר 1933).

הבייבי נהג, על פי הוראות מגבוה, לצנוד בעקבות מישורי אקטואליה, ואפילו תוכניות ילדים, בהם נאמרו דברים בנגות גרמניה הנאצית

תערוכת רהיטי ישראל '89 גני התערוכה, תל-אביב 22.9-3.10.88

אירוע
שנתי
בסוכות

מועדי התערוכה

תאריך	יום בשבוע	שעת פתיחה	שעת סגירה	הערות
22.9	חמישי	17.00	23.00	
23.9	ששי	10.00	13.00	בוקר
24.9	שבת	צאת השבת	24.00	
25.9	ראשון	סגור		
26.9	שני	צאת החר	24.00	
27.9	שלישי	10.00	23.00	רצוף
28.9	דביעי	10.00	23.00	רצוף
29.9	חמישי	10.00	13.00	בוקר
30.9	ששי	10.00	13.00	בוקר
1.10	שבת	צאת השבת	24.00	
2.10	ראשון	סגור		ערב חג
3.10	שני	צאת חג	24.00	

איגוד יצרני מוצרי עץ ורהיטים בישראל

תנועה ישראלית חזקה שני ששורר

מסע חג

מסע חג

אתה קורא "ידיעות אחרונות"?

**עכשיו גדול יותר וצבעוני יותר
עם הגרלת פרסים בכל גליון.
השבועון היחיד לגילאי 8-12 שכבר העשיר
את עולמם של מאות אלפי ילדים בישראל**

להשיג בדוכני העיתונים

שבועון צעיר

ז' איים שבעון דיעות אחרונות

[illegible][illegible]

ללאחרים חכה שאלות. שאלו על
התעשיית של ישראל, המנהלים, רמת
התעיות עם הערבים. גם על מרשת
ועתה רצו לדעת, כי בבית המועצות
וקצנו בביכור שניסה לתביא שלום
התיכון, ונבלא בגלל רעותיו

הגורם של יהודי אתיופיה עודד במקורות תוכניתיים. "הוסבר" ונכתב כי ישראל תמסח אותם, בניגוד לתוכניתה אותם למעשה בשכרים; או

צער, באן לחמתי כל חיי לסעו
לחמתי עליו, באן אקער, הוא קובע.
ביתו של כבי, מרקי ריה מיותר של
יש וכו'. שולחנות סעו עבה,
אחת וספות מגושמות שבקושי ניתן
לשבת עליהם על הרצפה הקטנות.
אחת בת 40 וואט מאירה את חדר
השנים חלשים, חבר לא גבוה ללא

[illegible]

עברו 14 שנה

**זיוה אדם מת'א ובני משפחתה קיבלו אישור נדיר
לבקר את קרוביהם בהרי הקווקז. רצו מהם בונות,
ווקמן, פרטים על ועונות. קיטרו על גורבצ'וב.
פרסטרויקה? קודם שיהיה בשער**

להקל על הישראלים, שמר בילות על המסען, הביא להם מים עזובין.

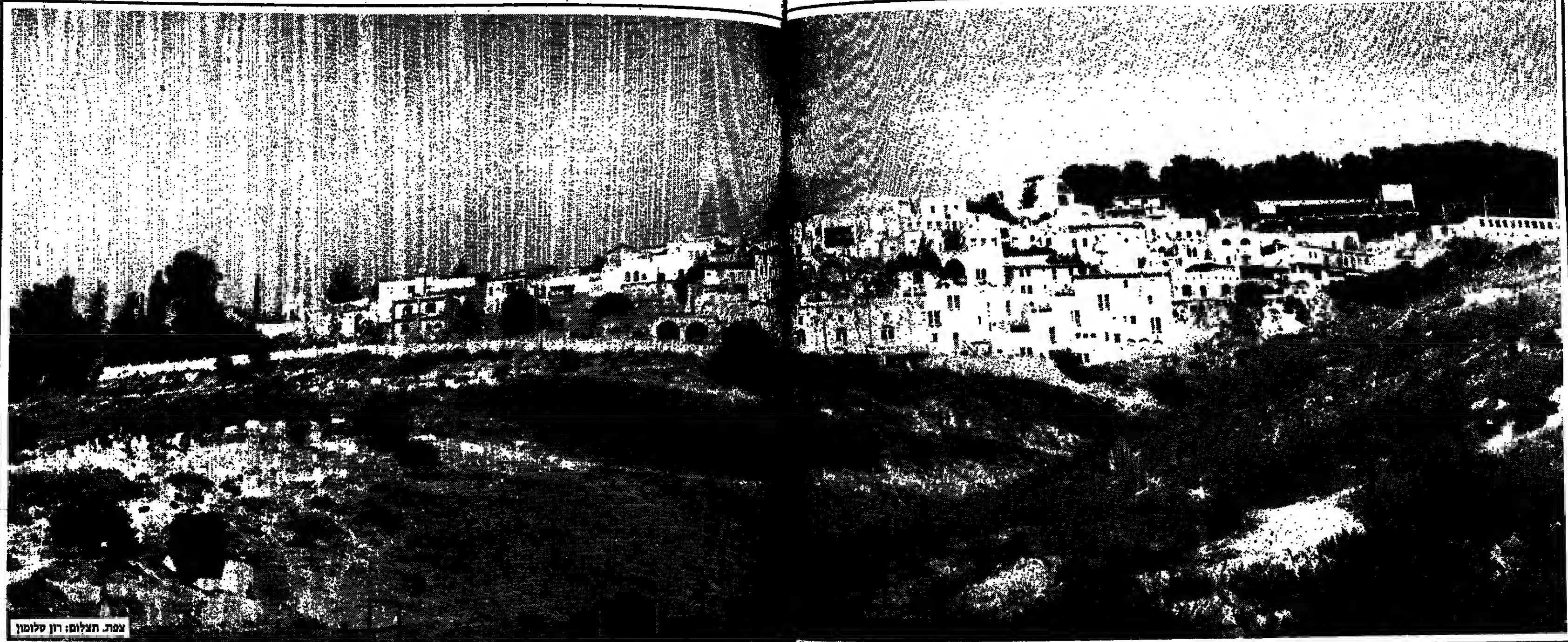
גם כהנתות הרחבת על מה אופעה לא תמזין להם איש, בעדן הם חוששים את הממוזות, ויגש אליהם אדם, שמר באכי המסענה ונסל על צדוואו. וידעת שאתם צריכים לחיות, כי בעד מדברים על כך כבר שבוטעו רבים, אמר: וידעו ברויח מתי, אמר האיש, אחרי השבועים הזהירם את חבתי הישראלים, כי ההברז ששלחו מישראל וכו' שוטרים על תאריך הזה בעל מלון, לא תגיע למחרת, יבאו הכל לבית המעברות, לעלות לקברי בני המסענה, מים יבאו לסיר צדל שוטרים רבים בכל מקום. אולי צדל המסען: בין ארבעות ואסרביטוראן, ותרביטיות השכונות, מספרות וידות: בתים שוטקו לפני 15-16 שנה, כל, ורבים כניו 50 שנה ויותר. חומות מכל רחוקות חומות רעובות בכל מקום. כבוניות מיותרות, לרוב מרוב לאורה, גם כלבוש גזירות חלולות שמרני, אמר, ללא חן, ללא כל קשר לאופנה מודרנית.

ביגורו לעיר, המליכה בה היא שוכנת - יפהיה, שרונה, שרונה ורועות בתוך השדות הירוקים המקסיים את המסען, וברקע שירת חורף ודודא אשר על סגות של אדום מהם לא נגמא השם.

[illegible]

מדינת ההר

הרפובליקה הסובייטית האוטונומית ורוססט
מדרוניתה הפגאנויות ההודיות של ריי קרוק לים הצפוני, שהם האגן הגדול ביותר
בתבל, בשטח זה היים כשני מיליון נפש, והאוכלוסייה מורכבת מרוסים, רבים, מניית
אזורים רודניים, שונים אסיאתיים
עו עזרת סמל המסמלת את קרבתם לרוס, בתוריות רודניים, רוסטס – מניית
וחלל 30% את הרוסים, מאז על כשני שלישים לרוס, ראשוני הרוסים והיישוב
באזור עוד מאז 1771
רוססט נוסף בתוריה, אלים מאוז, נח וריא, שנחשב הגדול העיקרי באירופה
הימים של רבים מחפשיה, מהמאה ה-17 ויה השתלט בשליטת הרוסים, אשר אלו הרוסים
הרבים הרוסיים והענקיים את השטח, מאז, עד ימים זה, חלל השטח של הרוסים
באזור, את נחצם מניית את השטח הרוסי החדש
אזי הרוסים את הרוסים המהגרים הרוסיים, בשנת 1722 נבשש האזור על ידי
הרוסים, במשך עשרות שנים עבר השטח למרוס, מרוסטים מרוסטים ובחזרה על
הרוסים, ביטול את שליטתם, השטח אז הרוסים, בשנת 1921 היתה רוססט לרפובליקה
במחוזות
שטח הרוס, הרוסיה על הרוסיה על שטחם מרוססט, בשנת 1922 על ידי הרוס
פוטו-האזור, היום שוב למעלה 3000 אלק הרוסים, רובו 24 אלק סטורנים
הרוסים במשטח מרוסיה, השטח הגדול, בעיר במדי הרוסיה והשטח והשטח

צפת. תצלום: רון שלומון

שלמה פפירבלט

מאז הרעש הגדול

צפת. כשנות ה-50 וה-60, הם היו יושבים על המרסות הסוגות להרי מירון, שולחן דמי גברים, שולחן נשים. כין תלונה לחלוקה, אוש לא ויתר, היו לוגמים מלוא ריאות אוויר, שולטים כשריקת, וגאנחים כחושות מלא איר אוטובוס אנזי חביא אותנו לשוויץ. צפת, בערבים, מתמגגים מהאפשרות ללבוש מודרני, או של, במצב אנוס, אחרי חנוך וחנור הממתק, חיו רוקים טנג. צמר עם תאשר, ורוק עם אשת תחב. מוכחים, מוכחים, לעשות שמה? למי שהיה מה שיוגר 20 שנה אחר כך, ראש טוב, חלך למערון הלילה. השעות הקטנות, אפילו הגוש הטיעו שם.

צפת, קיץ '68. בחדר האוכל של מלון "רוך", מלא מפה לפה, לרעשים ומריבים. צלצל הסכר מלוח את ריקור המלציות הכבדות, לפתע משרה נכנס ואומר בקול רם: עכשיו אמרו בדין, הורסים נכנסו עם פקים לסראג. יחורי וקן, מתוך השקט שנפל, קם ועשה שותינג. שותינג שותרים עושים חיים, כאן, שם, הגויים במרחק אירוסה בצורת צורות. מגיע להם כפל כפלים ענה האלים אחריה.

צפת הייתה לעשות חיים. שנה אחרי שנה לאותו מקום. אותו חדר סכר, או מלון, או מבנין משתח. מהשיכונים של חולון, בתים, אל בתי, האבן של העיר העתיקה, אל ממשות. שדיה האמנים, כמעט כהמה לכרות מן הקיץ הישראלי תעשה, אל משהו שמכיר את הורים של איחוס, תופשת אוויר טוב, כמו פנים נושמים ונתנים.

ואז, בלי תראה מוקדמת, בשנים שאחרי מלחמת יום הכיפורים, זה קרה. צפת ננטשה. חלומות וחרוים גותרו בלי המנות, במסעדות ישבו בני משפחת הכעלים ליד שולחן, כי למעט ריק לא נכנסים. למעלה, בן המצודת השולט, על חצר הנוף, אפשר

פסטיבל הכליזמרים, באוגוסט, נחל הצלחה גדולה. מדברים על כ-15 אלף מבקרים. לפני הסיכומים הרשמיים, עליה של כ-80 אחוז בתפוסת המלונות.

הרעות והחלל השנים והמבנים כל אחר מ'71 אלף תושבי המלון. אחר בביון שלו, שואל את השאלה: ישנם הוותיקים, מאותם 1500 יחידים שצמדו במצור של '48, שנים חבויות, עם הורד הצעיר, היה לאליל של עלות, וחלל ביקוש למלונות גדולים ומפוארים, מוכים טובים, שלא היו לצפת. המצמד הבינוני, שעלי דותה תפארת המסך, חלל העשור ועלה בדרגה, חלק היורד עם חגיל לחיכות הטיטות הלאומי.

והנה, כקצ תוכנית, זה של '88, החל מדרש משל. קליל חרש של אופטימיות. המידות הורש כדחובה הראשי של העיר, מרואן אבן, מסעדות ובתי קפה, נחתה לציוס. מטיטל הכליזמרים הראשון, שהיה כאוגוסט, נחל הצלחה גדולה, מדברים על 15 אלף שנתר לשמע את הניגון הישרי כמימסאות העיר. לפני הסיכומים הרשמיים, אומרים כעירייה שיש עליה של כ-80 אחוז בתפוסת המלונות. האם תמו. שבע השנים הערכי.

לשמה נראים בן השא נא, והמרת, למת ואת אמת של אבן, לפני 71 שנים, אחרי שואל שיש קשר עוב את צפת, ויחלל לצפת, זה קרה. אבן, המשטח, צפת, זה קרה. אבן, המשטח, נחל הצלחה גדולה, מדברים על 15 אלף שנתר לשמע את הניגון הישרי כמימסאות העיר. לפני הסיכומים הרשמיים, אומרים כעירייה שיש עליה של כ-80 אחוז בתפוסת המלונות. האם תמו. שבע השנים הערכי.

שלמה פפירבלט, נשאים כדרך כלל לילה, מה צריך לרעדת לעשות כדי להרים את צפת? קודם כל, אולי, לבנות מה מלון המישה כוכבים, גדול, כמו שיש במקומות המכונים בארץ. אחר כך, לדאוג שלתיירים ולנוסעים תהיה פעילות, מחוץ אגני יורדע חותן קומים, למשל. אסור: גם לחמפרע, לסנדר מה את הווארי למסח בסכר, ושיחיה אגם מלאכותי, לעשות רכבל. צריך שנאשים תכנים יחשבו איך למשוך את הישראלים. אני לא מסכים. חכם, נכון, עשו את המידות, אני לא יורע אם זה יחיה או שלילי, גנאל לי שזה נחמד, ימים יגידו.

יש עכשיו כבר 20 עד 25 אתר מתושבי חציר שות חורים, מה זה עושה לך? לי זה לא עושה טוב, הם לא תורמים לחתחתות, חיים מתוך עצמם. אני לא אוהב את זה. גם חשם שיצא בגללם לצפת אנשים שרצו לחזותי אצלי מקומות שאלו אותי, תגיד, אפשר לבסוע שכבר, מה הם תושבים, האמת היא שחל פתוח אפשר להיות מה כמו שרצים, כל אחר, אין את רחוב סגור.

אכל עוזק אותך. מתחילים, מתחב על מה שצריך, בשכיל תשקורת קצר, צפת באילו לא קיימת. תחבוב על זה שזה לא צריך מוגן בקיץ, צריך תחבוב על זה שזה לא חכים לבצא למיזמים בגלל המשק, יש מה שלוחה, יש מה מיטטיק, אני לא מאמין בכל השטויות של תקבלת אכל תחבוב אותי. כיום שיש, יש מה משהו באוויר שמשק, זה הישראליים בכלל לא מבוגים

"ביום שיש יש מה משהו באוויר שמשק. הישראלים בכלל לא מבינים. אולי רק סופרים ומשוררים, שבאים אלי לשבת ולכתוב. מה הם נפתחים"

אולי רק סופרים ומשוררים, שבאים אלי לשבת ולכתוב. מה הם נפתחים? קלורין. אני יודעת מה זה קבלה, קצת ניסיתי לומר עם אנשים, עם זקנים, אבל לא הצלחתי. אתה מכיר מה מישו שמכר צרפתית? כמה זמן תשאיר מה? קלורין. וזה, אהנו נוסעים, לתל אביב.

זאב פרל, ראש העירייה, אנסם תולה תקנות כעתית התיירות, אבל לדבריו, אסור לתניה את כל הכינים באתר של. תיירות יש לה יתרונות, אבל גם חסרונות. אני לא רוצה תיירות שלילית, של אלמנטים מסוקפים. הם וחלילה הימורים, סמים. אהנו לא רוצים את זה. למשל, התעקשתי לא לאשר ביליארד בכיר. זה לא יחיה פה. זה מגיע לכ"ז, אני מקוה שבעוד את זה.

לשם זאת, אהנו מועלים בכיוון של פיתוח התעשיית. יש לנו כבר תעשיית מוזי מוכרות, רכב מתחלבה והסומסום של המדינה מייצרים בעליה. יש לנו את ורד הגליל, מסרז כסעדה, ויהיה כך אני מקוה, מסעל הסניגוריה החדש. שוקם. כל מקום עבודה כעיר, זה עור. משפחה שתישאר פה וסות פה המשפחה שלי יחיה 170 שנה במקום, איהם בארץ אתה יכול למצוא עוד ציר באת?

יש משרד מודר שראיתי לברי איתך. בדרך לאה, כמעט הלבתי לאיברו על כל עשרות שלשים שומרים את הכיתות למבית, יש אולי אחר קטן לצפת. מה קורה מתבאים אחת?

פרל. אני מכיר את הכעיה. אהנו לא בסוף כשים, לא כסוף ציר. אבל אתה צורך צריך לעשות משהו כעניין. שירעו איך למצוא אותנו?

ביום בו הייתי בצפת, גילו אנשי העירייה לתרומתם, כי בלילה הקודם נכנסו מורצים את הכספת הככרה, כמה סוגות משקל, שחיתה בתורו של הגובר. הם העבירו אותה למקום מתכונ, עמלו קשה למעור בה חור כאמצעי ריגור, ואז התכרד להם, כי אינה מביאה מרובה. אולי בשנה הבאה, או כוז שאחריה, יהיה כראי יותר לגנוב כספת כצפת.

הם שטרן אורב אבני חן, הן מתחרות לו אהבה. לשני הצדדים יש דרכה סיבות טובות. אבני חן עשו את שטרן לתבשוטן של העולם, בעל תבנית הוא מצידו נאל את הסופים והעיתונאים האקדמיים לנרש (החוליים ידועים, את האמיתיים (אחלה) והסודיים (העיתונאים) שנחשבו לאכזבים תצי יקרות, ושם אותן על המפה האופנתית והיוקרתית בשכונות ליהלומים, לאימוגרנט, לספידים ולרבינים.

היום, נחשב שטרן לסוחר הגדול ביותר בעולם אבני חן. ברזל מסיק ביום אחד מן התוספת העולמית של אבנים שטרן מטפל בכ-70 אחוז מכלל התפוקה הברזילאית. בדיעבד היתה הראשונה של התכשיטים, יתר עם טיסני והוא וינסטון האטריקס, ובשורה השנייה, הקונצן של הוא היחיד השולח את ידו בכלי ממכרות, דרך ליטוש, עיצוב ושינוי תכשיטים, מכירה קמעונאית וסיטונאית ואפילו מפעלים לאיחיות. בחנות שלו במלון הילטון התל אביבי, מערים הנם שטרן תכשיטים יקרים ומרגים את התמחאות ליטוש אבני חן, איך פעם ליטוש אותן בצורה פרימיטיבית, עגלו קצוות, עדינו מכחך וקבלו שהוא כמו חלק אבן משוייף. לא טעם היח צריך להאמין למומחה שמדובר כאבן יקרה ולא בוכוכית צבענית.

אחר כך התחילו לתת לאבני חן כבוד של ילומים: ללש פניגות ביי להגדיל את אסקס הוורד, היום, מגייסים את חלילית, לתקנים אבן גרולה ומלשטים אותה מכפלים. התנועה מהממה, האבן נראית שבורה לצלעות, למשולשים, לקוביות, לתיבות. תגיע בה, והיא חלקה. "תמוכיות אהבים" למכור את האבנים האלה. יש בהן אתגרי, צוחק שטרן.

הוא יודע, 160 חנויות יש לו ב-14 מדינות. כתובות טובות: השרדה החמישית, וולדורף אסטוריה, רשת הילטון, שרת תשפה. 21 מתן בישראל, כ-10 בברזיל. סעם כשנת, לפחות, יפסק כל חנות וחנות. ישווח עם מוכרים. די על דופק, כדי שלא יחשבו שג. שטרן, "כדי ששם מכנס את חבט, הוא רק אותיות ככתבי גותי על חפצות כה הם עוברים.

בניחה השנתית המסורתית שלו לישראל, במצאי ראש השנה, סגשנת כהנס שטרן לשיחה על הדרך של הצמרת, על חיי של התבשוטן של העולם ועל עסקיו בישראל. הנם שטרן נראה בריון כמו התגשמות כל מה של חשכת על חיצוניותו של תבשוטן מן הלינה שלו. ממוצע קומה, דוח, מתקשר עם שיער באבן העל. מצח גבוה ועיניים כחולות, שמשקפיו טגרילות אותן לטמרי עק. לבוש כסמטות. בלי מימן של חלום, זהו אן תבשטן כלשהו. אפילו לא זכר לאחר 150 אלף הסרטים שמוכרות חנויות התבשטנים שלו בברזיל, או למשהו 200 אלף התבשטנים שבמלאי מניסן בעולם.

קול שט. אנגלית מעולה והאוזן מחקשה לקול את שירי המכסא של שטת אמה, גרמנית, בבית, בברזיל, הוא נוחז במכונות גולף, בעצמו. מתגורר כדיו דה וניר, בפשטות יחסית למעמדו. מי שביקר אצלו בבית, מתקשה להיזכר כסרטי מחמם. כשחצלת מגיעה, יוסכל כשהוא אוהו תבשטנים, לא לפני שיוורא שהאיון והממונות מיוערים אן ורק לעיתון ישראלי. בבית לא חיות. מוציאים ממני ראיון וצלומים כאלה. הצלחת מולידה קאה וצרות עין.

חורשיים ער שלושה חרשים בשנה הוא באוור, בסמטות בין מבני צילת ניו יורק, מקצועיות. טס במחלקת עסקים, לא במחלקת ראשונה, הוא צוחק, "למה לשלט עוד כמה מאות דולרים טובים. כדי לישון טוב? המחלקה הראשונה מיוערת לקסיק ממשלה, לכל מי שלא משלמים עבור הברשים מחכים חסרטי שלהם". יותר מכל הוא אוהב לנסוע במחלקת תיירים במסור דיק למחצה, שאו

אפשר להשתרע בנחון על שלושה מושבים ולישון. מסוס פטיץ שטרן צוחק צוחק נודל ומסתכל כי באילו נפליט מהידה. אבי לא כל כך עשיר, ואין לי צורך להרשים אף אחד.

כמה הוא עשיר? חיוך אריב. סידון סכומם. את לא הראשונה שנשאלת כלי תשובה לשאלה זו. לפני 15 שנים, אחר רניו ידק טייס"ם את היק האומריה של שטרן ב-100 מיליון דולר. פסיכיסטים אמרו, אן שטרדור החכשיטים, מיליון, היום, אומרים לי בעצף החכשיטים, מוכנים להמר על מאות מיליונים. מסייגים, שאי אפשר לאמור את שווי והיקף עסקיו, כי מדובר באבנים יקרות, ביהלומים, בזהב - ולא בנכסי רלא נידים. אם יציע לך את האומריה שלו ב-150 מיליון דולר, אמר לי הילומן, תחשפי ותועי שקנית לך מציאה. רק תשאלו אותו על האוסף הפרטי שלו.

שאלתי. לשטרן יש אוסף פרטי של אבנים טובות. פשוט אוהב אותן. להתבונן, ללסס ביריים. העובדים שלו יודעים זאת. כשמוצאים משהו נדיר, מראים לי. אני אבנים לא דווקא לסי עדין, אלא לסי נידיוח, יחורף.

יש לו באוסף אבנים שלא שמעת עליהם בחיים. כמו אחת בשם "פנקייט". המוכרת בחנות מורדו לשלף טילון לאבני חן ולדאות לי שמוכר כאבן צהבהבה שקופה, לא ידעה במחיר, שיוען של אפנסון. קניין שלו מצא במרדו ברזיל והביא לו. עוד באוסף - "קיאטי", אבן בצבע דיוק, חום או כחול, שמלשטים עבור אפנסון בלבד.

150 אבנים מסוננים שונים יש לו באוסף. עיסוק נדיר, יורה, יש מעט מאוד אפנסון משונעים לרבר, למעשה, זה האוסף השני שלו. היתה לו כבר קולקציה בגורל דומה, אבל מוחאן בקלוגי, קרה, חשק בה. תציע לי הצעה שלא יכולתי לסרב לה ומכחתי לו את האוסף. כמחאה לא מגלה, כמובן, אם יציע לו עוד הצעות מפתות, ילך, כדאי אס האוסף השני באותה דרך. שטרן ריאליסטי. הדיס היק ביותר אצלו ערבה של שרשרת, סכע ועגילים משוככים אינדיס נידים ביוסטים ובאיכותם. שך חסערת כלה נאמר בלמעלה ממיליון דולר. שטרן מוכה לנסיד ערבי שיסכים לקנותם. היום יש מעט מאוד קליניסטים בעולם לתבשטים במיליוני דולרים. מאיה דיווח, אשת השאח האירני, שהיתה סעם לקוחה סוכה לא מגיעה יותר. נס נסיכי נסט ערבים קונים חלוח. ערבים קנו אצלו חמדי. הבעלות היחידה מעולם לא הוותה בעיה. אפילו הציגו לו לטחוח סניסטי במדינות ערב, וסירב. אי אפשר לפתוח בלב מסע.

שטרן משדר יקרה למעמד הבינוני פלוס, האוהב להתחבר ברשח שכל חיו ומי פוקדים אוהו. חסוכות בהליטון תל אביב שולפת את ספר האורחים של החנות, מופרפת בין רפס הנראים כמו ססדר חתימות אהמים. וורקים שמות: אדוארד ג'. רובינגטון, אסטוריאוס, פאנו, וינסטון צ'רצ'יל, הנן שטרן לא מניר עשע. אחר כך יער, שאשטר ודיו. לחציע את ספר החתימות למכירה.

למה ברזיל? "היה לנו שם הרע ששטרן לסדר יונת". לריוס, לסנא ולכן התחלנו בן ה-16. ואז הלכנו בעקבות חיותה דרס יהודי רגיל, יאמר היום, האב קבל ענין כמחנכים חשמל כפיאן, פרונצניה צוחק בצוון ברזיל. הנם ואמו נחתו נר. הגיסאות הרומנטיות של סיפור אן מספרות, איך התוודע הנם הנע נעמי הגרנגליס הסוככט עם אצרת ברזיל, תהי תבשטים הגדולה השני ליהלומים ארז אימוגרנטים, המקור השני בעולם. אבני חן, אן דרוס אפריקה (3-3) אתונים מן השוק העולמי. הגיסה של שטרן נשמעת יותר סרוואית. בזכות ידיע אנגלית ונרמנה השיג עבורה ברזיל במקיד בוצרה, שחחחח ביאזא מחככים ואכנס טוכה, למחן, יר הבוס שלו סתור אנגלית ממנו.

המוכרות מתורככות להעניק יחס אריב לכל מי שצובר את הסף. התכשיטים היקרים, בורדים, שמורים להחנות מיוחדות.

הנס שטרן, הצלומים: עדנה בידומי. למח ברזיל. "סיפור יהודי רגיל, היה לנו שם דור שהצליח לסדר ויות"

הברזבים העשירים של היהלומים

תריש (אקווריס) ב-325,6 דולר לכלכ בילדותו, לא חשב שאי סעם ימוכר תבשטים לכלבים, לא להמיר, לאנשים. הלס להיות סוכרם חשמל, כמו אביו וסכו לפני. עליית הנאציוס טרפה את הקליסטים ושינתה את הדיסמטריה הפרטית של ששפת שטרן מאסן שבגרסניה. הצי שנה לסני סרוץ מלחמת העולם השני, הצליחה תבשפתה להימלט לברזיל.

לפני כשלושה שבועות, ביקר במרכז שלו בברזיל שר החוץ האמריקאי נירג' שולץ. שטרן יצא ממשרדו, לחץ את ידו. הקבר והעביר את הכרדז למורכב. ככה שטרן לא מכר ללקוחות פרטיים. אפילו לא בליגה של שר החוץ של אצרת הבית. מה קה שלץ שוב חיוך מסתורי. דיסקרטיה. וזהו סדר. מספיק לגלות ששולץ היה עמ אשתו.

עוד לקוח טוב - הנרי קיסנינג'ר, שקנה כנסטים שלהם בברזיל, צילת ניו יורק, מקסיקו. יחיד וקשקש, נשיא ציין מנסון, קנה אצלו מתנת לביתו. לפני ששילם שאל את שטרן אם יכבד צ'ק אישי שלו. שטרן צחק. רק בנאני שמואל הננס שלך אישי.

לא מתרגש במיוחד מאהמים. זוכר אישה הלחם והחמאה של עסקיו. הקנהה הממוצעת בחנויות ותבשטים שלנו היא שם 500 דולר. בחנויות בישראל יציעו מורשים בכל מחיר שבין 30 דולר ל-35 אלף דולר.

לפני כשלושה שבועות, ביקר במרכז שלו בברזיל שר החוץ האמריקאי, ג'ורג' שולץ. שטרן יצא ממשרדו, לחץ את ידו. הלכות הוכבד והעביר את הכדור למוכרים

למה ברזיל? "היה לנו שם הרע ששטרן לסדר יונת". לריוס, לסנא ולכן התחלנו בן ה-16. ואז הלכנו בעקבות חיותה דרס יהודי רגיל, יאמר היום, האב קבל ענין כמחנכים חשמל כפיאן, פרונצניה צוחק בצוון ברזיל. הנם ואמו נחתו נר. הגיסאות הרומנטיות של סיפור אן מספרות, איך התוודע הנם הנע נעמי הגרנגליס הסוככט עם אצרת ברזיל, תהי תבשטים הגדולה השני ליהלומים ארז אימוגרנטים, המקור השני בעולם. אבני חן, אן דרוס אפריקה (3-3) אתונים מן השוק העולמי. הגיסה של שטרן נשמעת יותר סרוואית. בזכות ידיע אנגלית ונרמנה השיג עבורה ברזיל במקיד בוצרה, שחחחח ביאזא מחככים ואכנס טוכה, למחן, יר הבוס שלו סתור אנגלית ממנו.

המוכרות מתורככות להעניק יחס אריב לכל מי שצובר את הסף. התכשיטים היקרים, בורדים, שמורים להחנות מיוחדות.

למה ברזיל? "היה לנו שם הרע ששטרן לסדר יונת". לריוס, לסנא ולכן התחלנו בן ה-16. ואז הלכנו בעקבות חיותה דרס יהודי רגיל, יאמר היום, האב קבל ענין כמחנכים חשמל כפיאן, פרונצניה צוחק בצוון ברזיל. הנם ואמו נחתו נר. הגיסאות הרומנטיות של סיפור אן מספרות, איך התוודע הנם הנע נעמי הגרנגליס הסוככט עם אצרת ברזיל, תהי תבשטים הגדולה השני ליהלומים ארז אימוגרנטים, המקור השני בעולם. אבני חן, אן דרוס אפריקה (3-3) אתונים מן השוק העולמי. הגיסה של שטרן נשמעת יותר סרוואית. בזכות ידיע אנגלית ונרמנה השיג עבורה ברזיל במקיד בוצרה, שחחחח ביאזא מחככים ואכנס טוכה, למחן, יר הבוס שלו סתור אנגלית ממנו.

המוכרות מתורככות להעניק יחס אריב לכל מי שצובר את הסף. התכשיטים היקרים, בורדים, שמורים להחנות מיוחדות.

הנס שטרן, הצלומים: עדנה בידומי. למח ברזיל. "סיפור יהודי רגיל, היה לנו שם דור שהצליח לסדר ויות"

אבני חן מוכרים במרחבים הגדולים של ברזיל, והגנימפרסו (צייוי אבני חן) הקשורים משוטטים נאלפיהם, פושטים על הסעים על האבנים בערכות הגדולות, למרגלות הרים בארץ הענקיות, וחופרים אותן. ששה מכרות יש לשטרן בברזיל. מרוב מכרות קנסים, 30-20 עובדים כל אחד. עסק מספיק, מכרות. אי אפשר להשתלם על הנגיבות. אבנים טובות גונבים כל הזמן. אם רק היינו יכולים להיפטר מהמכרות, היינו עושים זאת בשמחה.

אבל עסקי, מפעלים בסאן פאולו, ברזיל, דה וניר, תובעים את חומר הגלם. קוצצין שטרן דחיבי תכל מעטים ב-3,000 עובדים. 130 מחס בישראל. נחמד לעבור עם ישראל, יקבע, מוב ללב, סוב לגאווה יעילות המוכרות, אריכותן, נסיות למעול

הנס שטרן, הצלומים: עדנה בידומי. למח ברזיל. "סיפור יהודי רגיל, היה לנו שם דור שהצליח לסדר ויות"

וה סיפורו של הנס שטרן, הסוחר הגדול בעולם באבני חן: 200 אלף תכשיטים ב-160 חנויות ב-14 מדינות, 21 בישראל. אומדן רכוש: מאות מיליוני דולרים

באמץ, ד"ר מפורס מעבירים לבעלים נס שטרן מומין לא פעם את שירותי העסק של אשתו לבריקת עובדיו שלו. רק העסק של אשתו יכול לעמוד על נקודות התורפה של עסק.

מה היה מייצג למי שרצה היום להיכנס לעסקי תבשטנים ולחזור על מישור התצלוחה שלז - לא להוכנס. והו עסק קשה עתיר קשיים, נפילות, צריך לעבור קשה כדי לעשות רווח. חקס חיום זרבה יותר מחרות. האנשים מתוחכמים יותר, נסעים כעולס, צריך לעבוד קשה יותר להרכיב אוסף סרשים יותר כדי לשכנע אותם לקנות. וחשוב מכל, צריך לוכוד שתבשטן הוא כמו דופא, חויב לעבד על השם שלך. לתת ללקח שך טוב ושירות טוב.

ומי שמתקש בכל אופן להיכנס לתבשטנים שטרן נותן טיפ לדרך. תעבור קשה ותהיה בד מלי, אצלו זה עבר.

החורית, אבל דע לבס"ם הפרק הישראלי שלו מספיק השנה כסף. תיודים לא כולם. יחודים. האמריקאים, הקשוחות המוכנים של הרשת, נשארן בבית. סטרו בבר שתי חנויות מתנות, אבל מתוך השנה, למרות המצב, שתי חנויות תבשטים ב"המלך שלמה" באילת וב"היאס" בירושלים. תבשטים לא יעז, אומ"ם. שטרן. אי אפשר לנהל עסק על ספר. מאון מספיק של שנה אחת. צריך להסתכל קדיסה. כינתיים הוא מגביר את היצוא מישראל לנסיגים שלו בעולם מייצא. יהלומים, אימוגרנטים, יש לכם כאן תעשיית אימוגרנטים מציננית.

לפני ראש השנה לבוא לארץ, לפני יום לישוד יצא - כך כבר 25 שנה, כמו שטרן. אני לא יודע, יודע, אבל אני אוהב את ישראל. כנה, זה עושה לי משהו כמו שצריך לעשות לכל יהודי גורמליי. העסק תגיע עם שאת מחירי תשלם בבסיס מלא.

לפני כשלושה שבועות, ביקר במרכז שלו בברזיל שר החוץ האמריקאי, ג'ורג' שולץ. שטרן יצא ממשרדו, לחץ את ידו. הלכות הוכבד והעביר את הכדור למוכרים

ל ימים שבועות דיענות אחרונות

מאמר מיוחד

40

[illegible]

עברי 14 שנה

החזנות. כל חזמני את הכלה לריקוד, נותן לה שער כסף, לריבות החתן

החתן והכלה אינם רשאים לקום ממקומם, כל עוד לא מומנת הכלה על ידי אחד מקרובי משפחתה לריקוד. היות והריקוד הראשון נחשב לכבוד גדול, נהוג כי הזמין יעניק לכלה כסות כסף תמורתו. מאותו הרגע, כל הזמין את הכלה לריקוד, יספור לה שער כסף, לריבות החתן עצמו. כך נאסף כסות כסף לא מבולס, שהגיע בתום שני ימי החגיגה לכ-300 דולר, בסמוך.

המוסיקה שהתנגנה בקרקע הכיורה ליווה את הנגינה המוסיקלית באחרונה בישראל. גם ויוה ויצמן תרמו לצלילים. הן התבקשו להשמיע שיר בעברית, כלווי הנגינה המוסיקלית. בעייה - איזה שיר ישראלי מוכר לנגני סוז'קלה ציפי שרה. הנכה נגילה.

ויוה נאלצה להשמיע שיר שורשי במקור, תבול והמפסות, בעברית בסבך. ממילא לא התעניין הקהל בסוגיה, וגם לא בקול של חסכצעת. הם רצו פשוט להקשיב לצלילי שפת הקודש, תהיכת ויוה.

כאחד מערכי החתונה שותחה ויוה ארוכות עם עזיר שגילה גם הוא עניין רב בשפה - הנפת אותה בידע שגילה בעברית. המורה לעברית בסוז'קלה את ההיכרות עם השפה עשה בעת ביקור אצל ידיד במחשבה. הוא החל אוסף ספרים: חלקם קיבל ממכרים במחשבה, חלקם במשלוחים מישראל. היום יש לו ארכיון תלמידי.

המורה ותלמידיו מאיגים לשידור קול ישראלי בעברית וברוסית, וכולעים כל ידיעה וספר. אגו גם מתבוננים לעלייה, גילה לה המורה כאשר גסיר.

כיום חושבים הגווינים בעיר בסוככים כימי המצח עם שלמים על צדאום, עליהם כתוב: אני גרוניני. הם מבקשים למנוע בכך איהכנות מסוכנות: אם יחשבו אותם לאוריינים - הם עלולים לספוג מכות.

במקום ושכחו את סיבת הכיכור - חתונת נערות החתונה במשך יומיים, והיא כוללת שני סקסי גישואין. שלה ושל. ביום הראשון נישאת הכלה לחתן - בערב היום השני, נערות החתן לכלה. פעמים כי מוכ. החגיגה נערות בואר הבית, מכלי שולחנות עטומים כל מוכ, סקאוויאר ולחם תוצרת בית עד לשישליק יוקה, ממתיקים וסירות. וכמובן ודקה במסירות רציניות.

(המשך מעמ' 31)

יום שלם הקדישו לביקור בבית הכנסת. לא זה של החצילה, אלא בעיר השבונה, רבנות בית התפילה בסוז'קלה. סבך. לעיתים, כשי שנאמר להם, סבך אותו לני וכן ולא מתחו עוד, סיפורי תושבים ויוה אמרת כי לא הבחינה בעובדים כלשהם סבך או בתוך הנגינה.

עירי שבעה אמרו. סוכך במושגים של כיתותאעצות. רבנות במצאת במרחק 120 ק"מ מבית, תכנאי התחבורה הקיימים, נסיעה של שעות וחצי.

בית הכנסת ברבנות שוכן בתוך בית פרט מן שני הדרים, ברחוב צדרי לא סלול. סבך אור, סבך הקודש: תדיר השני, הגדול יותר, משמש לאולם התפילות, ובו גערות גם התנגות לסינית. ברמזות, הקפות של שמחנותה קודש.

באשר הגיעו לבית הכנסת, סירבו הווינים לפתוח אותו. רק אחרי שהסבך לוח כי המבקרים הם ישראלים, שינו את קשתם. לאורחים מארץ הקודש מותר הכל, אלה תיקשו לברוך את הידע של האורחים נספה העברית. ויוה וציפי קראו פסוק שנתן ועברו את המיכתן למרות המיכטא והסכנה.

חג חתונות מתגוררים בבתים פרטיים, גווינים מבחין היום ומבוננים. רק כאשר אה ונגם, אהה מכין כי הידיים גמגמים עם השבחה הסוכה של תושבי האזור. שסידים נסיעה על הרצפה והקירות, ציורים ותמונות, מלס מנחשת. כל אלה עובדים כירושה נמשחת.

המצב הכלכלי הקשה השודר בבית, המצנע בכלל, ובאורחים המורחקים בפרט, נעו גם ביהודים. מוצרים רבים ניתנים בעצמם למנות תלשים, נוסח תקומת הנצח מרץ תנא, 400 גרם לחודש לגמל, סוכר, קול חצי, כשר, סבון, אבקת כביסה, נפרדים ממספקים לעתים רחוקות ביותר. ונכתיב תבניות רל ביותר, לרוב, המרשים פסוקים. תורים אורבים ליר כל משלוח של מנחה שהגיעה.

מנחת הריכות במחשבה, נוכרת ויוה, והקצו עליה עובדים ושבים שראו אותה שלח נגנה שהביאה מישראל.

לשנה שנה לסמיכה, וכל תועלת לא צמחה ע' מה לעם - את המענה הו, בניסוחים

מה זה אלף דולר חזיר, זה מוצא חן בעיניו.

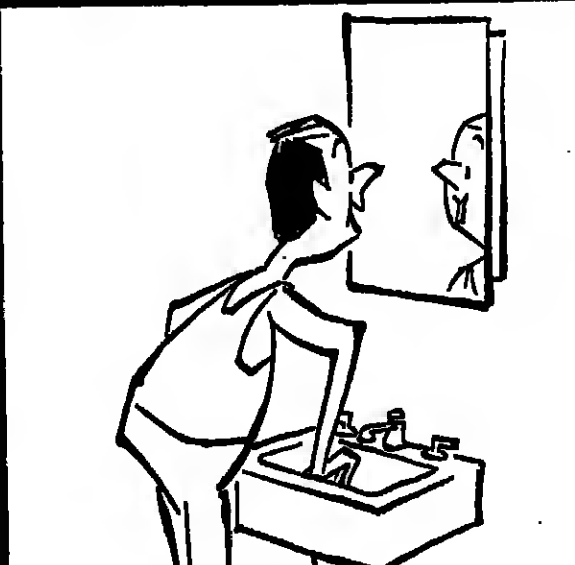
לא, אנהו יושבים בבית. משה במצב רוח של 'חשמעי אה' וזה..."

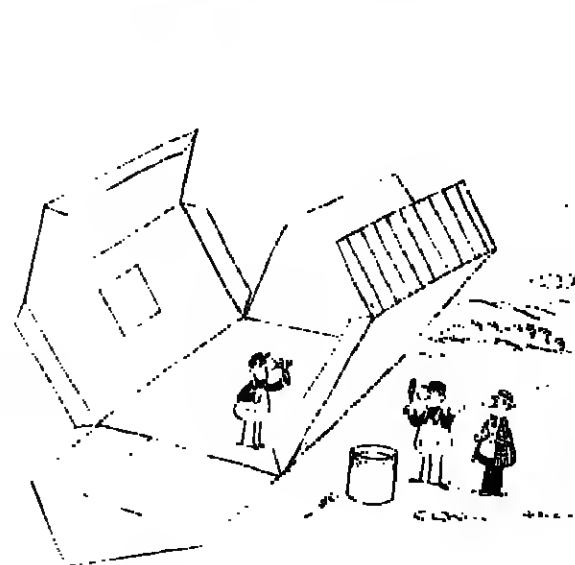
למה אסור לי לצחצח בקרם שוקולד?"

מרים, אה שומעת... הרומא אומר שאת צריכה לחישא שבויעים במימה... מרים..."

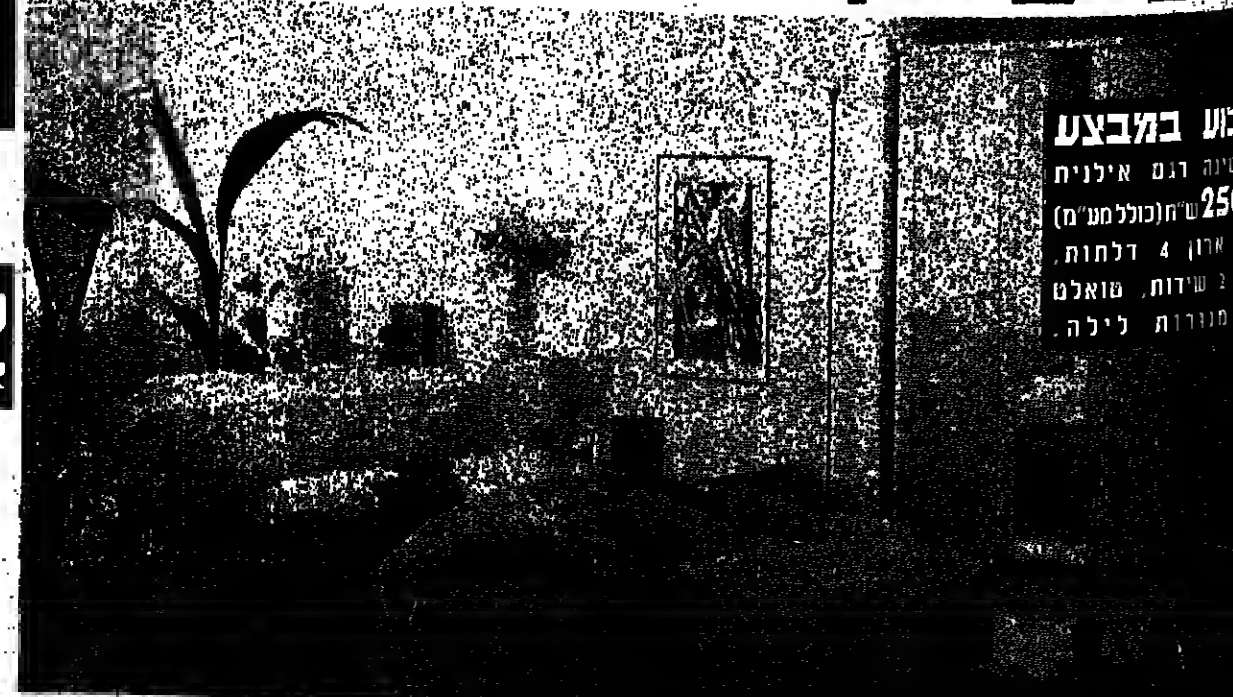

אבל יש לך כראוניה..."

אנהו חכי מהירים בבתיים טרומיים"

הבסקת הנשירה צעד ראשון למניעת קרחות

יש בוראי כאלה שהתפתחות נשירות שיערם אה, אף התפתחות קרחת, אינה מדאיגה אותם כלל - ישנם כאלה, אך הם הסייעו שבינינו - אלה שגם האחרים, המדאגים מתחילת וזה, סבורים כי זו גזירת-גורל שלא ניתן להלתם כה - ובאן טעותם.

תכשיר טבעי עוצר נשירה

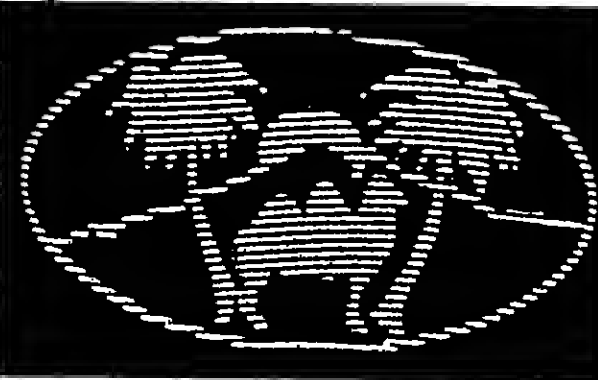
בנו - גורמים רבים כחינו אשר, במצב, לא ניתן לחשפני עליהם - בולל בחירת החרדים המתאימים, נמצאים בסוד הוורחות קרחת - אך, זה בשורה - ניתן וצריך לנסות ולהתמודד, ומי שמעו לעשות זאת - אחוזים רבים של הצלחה ממתינים לו, מאתר וחבשירי השיער ש-ט-7 עונים על חלקן חגורל, של בעיות נשירת השיער, הטטורל בעיר ודאש, צדור צמיחה וסילוק קשקשים.

שי-ט-7 תכשירים טבעיים, מופקים מצמחי מרפא בלי תוספות כימיות, לעידוד צמיחה, מניעת נשירה ולסילוק קשקשים.

שי-ט-7 המצאתו של הנטורולוג - זאב פכטוולט, מוצע ע': זאב פכטוולט, נטורולוג אסיה פכטוולט, נטורולוגית שיווק ותפוצה: חברת "רפאה" בע"מ טל: 03-8244786-8284861814410

לחשיך כלל בת-המרחק ובפרסומיות מובחרות עי-מ-7 תכשירים טבעיים שיער להם ד"ר

עי-ט-7 • נוסחה טבעית זה 25 שנים על בסיס צמחים בלבד.

CAMEL

קמל - רהיטים אינטרנשיונל בע"מ

קמל - יצרן הרהיטים בעל סניפים בכל העולם, בשל עיצובם המיוחד תוכל לפרגוש אותם בשידור "שושלת" נכשיר ניתן להשיגם גם בישראל ב"קמל" סוכניות בלבד.

כמו ב "שושלת" נכשיר בישראל רק 2500 ש"ח תוצרת חוץ מולר מפה שולחן 2 כיסאות 2 כורסאות במבחר צבעים 12 חלומים ביוה וישראלר

קמל - רהיטים איכות ללא תחרות

יבוא ושיווק - האורגים, חולון אזור תעשייה. טל: 03-556655, 03-5565533

שעות פתיחה: מצאת הנפת עד 23:00 כל השבוע: מ' 08:00 עד 19:00 ביום ישיש: מ' 08:00 עד 13:00

משחות פנים שי-ט-7

משחות פנים לעור שמן או יבש מסילות כחמים וקוממים מזינות את העור מורכבות מצמחי מרפא בלבד, ולא תוספות כימיות. מחיר מומלץ לצרכן: לעור שמן 31.28 ש"ח לעור יבש 38.28 ש"ח